

னடாவி்லிருந்து வெளிவரும் மாசிகை

நடக்கிறது

பரிமாணம்

ART & LITERARY MONTHLY
PUBLISHED IN CANADA

1.00

சென்னை
noora@... .aavanaham

**584 Parliament St,
(at Wellesley)
Phone: 975 1611**

உங்கள் சமையல் தேவைகளுக்கான
கொள்வனவுகள் யாவும் ஒரே பார்வையில் கிடைக்குமிடம்

நான்காவது
பரிமாணம்

ஆசிரியர்
க.நவம்

உள்ளே

செப்டம்பர் 1991 September

க.ஆதவன்
கலாநிதி சோ.கிருஷ்ணராஜா
அ.கந்தசாமி
கமலா முகுந்தன்
அக்கினிக்குஞ்சு
வைத்திய கலாநிதி எம்.கே.முருகானந்தன்
மொனிக்கா
த.சிவதாசன்
செம்பாட்டான்
நிலா குகதாசன்
சுதர்ஷ்னா
ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்
தேவகி
ரவி அமிர்தன்

நான்காவது பரிமாணம் உங்கள் ஆக்கங்களையும்
அபிப்பிராயங்களையும் தரமறிந்து பிரசுரிக்கும்.
அனுப்பி வைப்புகள்.

NANKAVATHU
PARIMANAM

P. O. BOX 2031
STATION C
DOWNSVIEW
ONTARIO
M3N 2S8
CANADA.

நான்காவது பரிமாணம் உங்கள் கரங்களில் இன்று

தவழ்கின்றது. முப்பரிமாணங்களால் ஆன ஸ்தூல வடிவின் உடே, நீங்கள் அந்த நான்காவது பரிமாணத்தை துருவித் துருவி தேடுவது தெரிகிறது. தேர்ந்த புலன்களுக்கு அது இலகுவில் தென்படலாம். பலருக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே புலப்படாதிருக்கலாம்; சிலருக்குச் சற்றே காலம் தாழ்த்திப் புலப்படலாம்; சில வேளைகளில் அது அகப்படாமலும் போகலாம் - பார்வையின் கூர்மையைப் பொறுத்து.

காலம் அல்லது நேரம் தான் நான்காவது பரிமாணம் என்றும் முப்பரிமாணங்களை மீறிய அனைத்துமே நான்காவது பரிமாணத்துள் அடங்கும் என்றும் பௌதிகவியல் நோக்கில் இருபதுக்கும் அதிகமான ஏராளம் பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன என்றும் கணித, பௌதிகவியல் வல்லுனர்களுக்கிடையே கருத்து முரண்பாடுகள் நிறைய உண்டு. இவ்வாறான சர்ச்சைகளிலிருந்து தூர விலகி நின்று, மாணுடத்தின் உயர்வுக்கு வேண்டிய அனைத்து அம்சங்களையும் நான்காவது பரிமாணத்துள் அடக்கி, அவற்றினை மக்கள் இலக்கியங்களாக வெளிப்படுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டே இந்த இலட்சிய யாகத்தில் நாம் இறங்கியுள்ளோம். கால தேச வர்த்தமானங்களை உணர்ந்து பழைய மரபுகளின் உயிரற்ற அலங்காரங்களை உடைத்தெறிந்து, மனித வாழ்வின் புதிய பரிமாணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் சிருஷ்டிகளின் களமாகவே நான்காவது பரிமாணம் அமையும்.

கதைகளில் வரும் பெயர்கள், சம்பவங்கள் யாவும் கற்பனையே. படைப்புகள் அனைத்தும் நான்காவது பரிமாணத்தின் கருத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

'நான்காவது பரிமாணம்' என்ற பெயரில் பொதிந்துள்ள கனதி உள்ளடக்கத்தில் உடனடியாகத் தென்படக்கூடாதென்பதில் மிகுந்த அவதானமாக உள்ளோம். சாதாரண மக்கள் மீது கொண்டுள்ள கலைப்பாங்கான கரிசனை தான் இதற்குக் காரணம் என்பதை இலக்கிய முதிர்ச்சி அடைந்தவர்கள் உணர வேண்டும். மக்களை அரவணைக்கத் தவறிய அரசியல், மக்களைப் புறக்கணித்த போராட்டங்கள் போன்றவற்றினை விட எந்த விதத்திலும் குறையாமல், எமது இன்றைய இலக்கியங்களும் சாதாரண மக்களைப் புறம்பு காட்டி வந்துள்ள கசப்பான உண்மையை நாம் ஒப்புக் கொண்டே ஆக வேண்டும்.

அதி உயர்ந்த இலக்கியத் தரமும் கனதியும் கொண்ட சிருஷ்டிகள் சாதாரண மக்களை ஒருவகைத் தாழ்வுச் சிக்கலுக்குள் தள்ளி விடுகின்ற ஆபத்தினைத் தினம் தினம் அவதானிக்கின்றோம். தம்மை அறியாதவாறே அவர்கள் இவ்வாறான

சிருஷ்டிகளிலிருந்து தூர விலகித் தீண்டத்தகாதவர்களாக ஒதுங்கி விடுகிறார்கள். மட்டரகமான இரசன்களுக்குத் தீனிபோடும் குப்பை கூளங்களுக்குள் அமிழ்ந்திக் கிடக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆபத்திலிருந்து மக்களை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்ற சமூகப் பொறுப்பினை மக்கள் இலக்கியம் படைக்கும் இலக்கிய கர்த்தாக்களும் பெருமளவில் கருத்திற் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. சிறந்த இலக்கியச் சிருஷ்டிகளை அனுபவிக்கத்தக்கவாறு வாசகன் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அவனுடன் சமரசம் செய்து கொண்டு படைப்பாளி கீழே இறங்கி வரலாகுமோ என முரண்டு பிடித்தவாறு எட்டாத உயரத்தில் நின்று கொள்வதும், எழுத்தாளன் தான் நல்லது செய்ய நினைக்கும் தனது சமூகத்துக்கு இழைக்கும் ஒரு வகைத் தீங்குதான்!

நான்காவது பரிமாணம் சில்லறைத்தனமான கிள்கிளப்புக்களை ஒரு போதும் வாசகர்களிடத்தே ஏற்படுத்தப் போவதில்லை. அதேசமயம் சாதாரண வாசகர்களது அறிவாற்றல்களுக்குள் அகப்பட மறுக்கும் கனதியான படைப்புகளைத் திடீரெனத் தலைக்குள் புகுத்திப் 'பூச்சாண்டி' காட்டவும் முற்படப் போவதில்லை.

எமது சமூகத்தின் மிகப் பெரும்பான்மையானோரை அமிழ்த்தி வைத்துக் கொண்டுள்ள ஆரோக்கியமற்ற கலை கலாசார சகதியிலிருந்து அவர்களை வெளியே இழுத்தெடுப்பதற்கு வேண்டிய சகல தந்திரோபாயங்களையும் நான்காவது பரிமாணம் கையாளும். படிப்படியாக மக்களை அதிலிருந்து மீட்டெடுக்கும் சமூகப் பணியில் இறங்கியுள்ள நான்காவது பரிமாணம் பெயருக்கேற்ற கனதியைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கவில்லையே என்று இலக்கிய ரூனம் மிக்க எவரும் அவசரப்பட்டு விசனப்பட வேண்டியதில்லை.

முள்ளின்மீது விட்டெறிந்த பட்டாடையை மெள்ள மெள்ளக் கவனமாக மீட்டெடுப்பது போன்ற அந்த முயற்சியின் முதற்படியில் தான் நான்காவது பரிமாணம் கால் பதித்துள்ளது. முயற்சி கடினமானது தான். அதற்காக முயற்சிக்காமலே விட்டு விட முடியுமா?

இனி, பல்வேறு சமூக அரசியல் பொருளாதாரக் காரணிகளின் உதைப்புகளினால் இன்று சர்வதேச இனமாகப் பரிணாமம் அடைந்து விட்ட எம்மவரின் எண்ணங்களையும், ஏக்கங்களையும், புதிய வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், புதிய கலாசாரப் பாதிப்புகளையும் பிரதிபலிக்கும் தளமாக நான்காவது பரிமாணம் பரிணமிக்கும். மீள்பிரகரங்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதில் பிடிவாதமாக உள்ள நான்காவது பரிமாணம் பல்வேறு திக்கிலும் பரம்பல் அடைந்து போயிருக்கும் எம் இனத்தவர்களிடையேயான ஓர் இணைப்புப் பாலமாக விளங்கும்.

எமது மொழியின், எமது இனத்தின், எமது மண்ணின் இன்றைய உடனடித் தேவைகளை நான்காவது பரிமாணம் மதிக்கின்றது; கௌரவிக் கின்றது; அவற்றை எய்துவதற்கான நியாயமான முயற்சிகளுக்காக நான்காவது பரிமாணம் எப்போதும் குரல் கொடுக்கும்.

கிளைகள் உலகின் நாலா திசைகளிலும் பரவி விரிந்து சென்ற போதிலும் எமது வேர் இன்னமும் உளர் மண்ணில் தான் ஆழப் பதிந்துள்ளது என்ற உண்மையை நான்காவது பரிமாணம் எம்மவர்க்குத் தொடர்ந்து உணர்த்திக் கொண்டே இருக்கும்.

கனடாவிலிருந்து

வட்டத்துள் வாழ்வு

பிரபஞ்சப் பெருவெளியில்
பின்னல் இழைபரப்பி
ஒருமையம் தேடும்
துளிவிந்தின் சிதறல்கள்....
ஒன்றிற்குள் பலவாய்
கோடியாய்ப் பரந்து
கோலோச்சம் வட்டங்கள்....

வட்டத்து வளைவினிற்குள்
ஒர்
வானவில் வாழ்க்கை.
மான், மரை வேட்டைக்கென்று
தாம் விரைத்த கண்ணிகளுள்
பட்டுத் தலை இழக்கும் பயிர் முளைகள்....
நெற்றைய துமிகளில்
துளிரெடுத்து மீண்டும்
தளிர் விரிக்கும்
இன்றைய மனிதங்கள்.

ஒட்டிய உதடுகளின்
ஒரங்களில் கசிவாய்
ஒளிந்திடும் புன்னகைகள்
பார்வையின் திருப்பத்தில்
போர்வையை நீக்கிப்
பொல்லாங்கில் பொருமும்.

ஏறிடும்கால எருதுடன் பிணக்கு
இறங்கிடும் வேளையில்
இடையனின் முறைப்பு!

எதற்கென்று நெளிய....
எங்கு சென்று ஒளிய....

காற்றென்று மட்டுமே
காசின்றிக் கிடைக்கும்.
நிலவும் சில சமயம்
நிறமற்ற வீழ்படிவாய்
முற்றத்தில் நிழல் விரிக்க
முதலேதாம் கேட்பதில்லை.

ஆண்டவன் படைப்பினில்
ஆழியாய் பெருகிடும்
ஆயிரம் சொந்தங்கள்....
இவனது வாழ்வினுக்கோர்
இருப்புக்கள் எடுத்தால்
எண்ணங்கள் மட்டுமே
மிச்சமாய்த் தங்கும்
மச்சமாய்த் தானுமங்கு
மனிதனுக்கோர் இடமில்லை!

அ.கந்தசாமி

டென்மார்க்கிலிருந்து

சோ திவிங்கம் இப்பிடி மனமுடைஞ்சிருப்பான்

எண்டு ஆனந்தனுக்குத் தெரியாது.

"என்ன மச்சான் சோதி. இது கம்மா எவ்வாருக்கும் நடக்கிற பிரச்சினை தானே. இதுக்குப் போய் தலையிலை கைவைச்சுக்கொண்டு குந்தி இருக்கிறாய்?" ஆனந்தன் கேட்டான்.

சோதி எதுவும் பேசாமல் ஒரு சிகரட்டைக் கொழுத்தினான். மீண்டும் முகட்டைப் பாக்கைத் தொடங்கினான். ஆனந்தன் செய்வதறியாது மேசையில் கிடந்த TV ரிமூட்கொண்டீரோலரை அழுத்தினான். அது டெனிஷ் மொழியில் 'சாம்பூ' பற்றியும் தலையிர் சூரியவெளிச்சத்தில் எப்பிடி மினுங்கும் என்றும் வர்த்தக அடுக்கு மொழிக் கவிதை பாடிற்று. T.V ஐ 'ஓவ்' பண்ணினான். சோதியை ஒரு தடவை ஏற இறங்கப் பாத்தான்.

"நான் 'Bar'க்குப் போறன் வாரியே " என்று கேட்டான்.

வரேலீலை என்பது போல் தலையாட்டினான் சோதி. "see you later" என்று சொல்லி விட்டு ஆனந்தன் தெருவில் இறங்கினான்.

* * *

Barலே அவளவு சனம் இல்லை. வழக்கமாக இருக்கிற இடத்திலே இருந்து கொண்டு யன்னலுக்கூடாகத் தெருவைப் பார்த்தான். தடிச்ச குண்டுப் பெண் அவனது Brand Beer ஐக் கொண்டு வந்து மேசையில் வைத்துவிட்டுப் போனாள்.

"ராக்" (நன்றி) என்று சொல்லிவிட்டுத் தெருவையே பார்த்தான். இலையுளிர்கால இளமைத் தென்றலை நுகர்ந்தபடி ஒரு இளம்சோடி கைகோர்த்துக் கொண்டு நடந்து போனது. தெருவும் அமைதியாக இருந்தது. ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் எப்படிமே சனசந்தடியில்லாமல்தான் இருக்கும். பாட்டன் பாட்டிமார் தங்களுடைய பேரப்பின் லைகளை weekend ல் சந்திப்பதற்காக ஊர்ந்து ஊர்ந்து சிறிய பழைய 'மொடல்' கார்களில் செல்வார்கள். டெனிஷ் சனங்கள் அதிகம் முண்டியடித்துக்கொண்டு அலுவல்கள் செய்வதில்லை. இலங்கையைப்போல ஒரு நாடு. அதில் 50 லட்சம் பேர் மட்டுமே உள்ளனர். சனங்களுக்கிடையே நிறைய இடைவெளி இருக்கும். அதுவும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் தெருவில் வாகனங்களுக்கிடையேயும் பெரிய இடைவெளிகள் இருக்கும். ஒரு 'கிளாஸ்' பியர்' காவியாகி விட்டது.

குண்டுப் பெண் இவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது போல் அடுத்த 'கிளாஸ்' ஐயும் கொண்டு வந்து வைத்தாள். எதிர்த்த

முலையில் இருந்த-நித்திய பூஜைக்காரர் தலையைக் குத்தியபடி ஏதோ பழைய டெனிஷில் உளறிக் கொண்டிருந்தார்.

இவனுக்கு அருகிலிருந்த மேசையில் இரண்டு இளம் பெண்கள் நேற்றுப் பார்த்த ஒரு music நிகழ்ச்சியில் நடனம் ஆடிய ஒரு 'நீக்குரோ' வைப்பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தெருவில் இன்னுமொரு Volvo பழைய மொடல் கார் ஊர்ந்து போனது. இது கொஞ்சம் பணக்காரப் பாட்டன் பாட்டியாக்கும் என்று ஆனந்தன் நினைத்தான். இத்துடன் முன்றாவது பாட்டன் பாட்டியைக் காண்கிறான் இன்று. பாட்டிமார்கள் எப்போதும் கலகலப் பானவர்கள் தான். பாட்டிமார் பலவிதம். கொடுமைப்பாட்டி, அச்சாப்பாட்டி, மெளனப்பாட்டி எனப் பல பல வகை. கதை சொல்லும் பாட்டிகள் தான் ஏராளம். கீரை சாப்பிட்டால் பல் லுக்கு நல்லது, கால்

கழுவாவிட்டால் சனியன் பிடிக்கும், நங்குப் பெட்டிக்கு ஆமைப்பூட்டின்

அவசியம் இப்படிப் பலப்பல விஷயங்கள் பாட்டிமாரால் கிடைக்கும் அறிவுப் பொக்கிஷங்கள்.

'கிளாஸ்' ஐக் காலி பண்ணிவிட்டுப் பணங்கட்டினான். வெளியே வந்தான். கடற்கரையை ஒட்டி இருக்கும் பெரிய இடுகாடு வழியே உலாப் போதல் அடுத்த நடவடிக்கை. அழகான

நந்தவனம்போல் அமைதியாக இருக்கும் அந்த இடுகாடு. அந்த இடுகாட்டைக் குறையுள்ள பண்ணி நடக்க 20 நிமிடந்தேவை. நடந்து முடிந்ததும் கடற்கரைக்காற்று முகத்தில் படும்.

'சூல் சோட்' என்று டெனிஷ் மொழியில் அழைக்கப்படும் கரிக்குருவி ஒன்று பறந்து வந்து ஒரு கல்லறையின் மேல் உட்கார்ந்தது. அது இவனைப் பார்ப்பது போலவும் இருந்தது. 'சூல் சோட்' என்றால் தமிழில் கறுப்புச் சூரியன் என்று அர்த்தம். வெள்ளைத் தோல் மனிதர் நாட்டில் - இந்தக் 'கறுப்புச்சூரியன்' இந்தக் கறுப்புத் தோல் மனிதனை ஏன் அப்படிப் பார்க்கிறது? என்று யோசித்தான். 'Racism' பறவையையும் பாதிக்கிறதோ? வேடிக்கைதான்.

கல்லறைகளில் பிறந்த திகதி இறந்த திகதி அழகாக எழுதி வைப்பார்கள். சில திகதிகளையும் வயதுகளையும் யோசித்துத் தன் வாழ்வின் முக்கிய சம்பவங்களையும் மனிதர்களையும் நினைவுகூர்வான் ஆனந்தன்.

அட இன்று கூட யாரோ இறந்த தினம். நடுத்தர வயது மதிக்கத் தக்க ஒரு பெண்மணி வந்து ஒரு கல்லறையில் பூக்களை வைத்துவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறாள். இறந்தவன் எப்படி இறந்தான்? இவளுக்கென்ன உறவு? காதலனா? கணவனா? சகோதரனா? கிட்டச்சென்று திகதியைப் பார்த்தான் ஆனந்தன். எட்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. தானும் தன் நாட்டைப் பிரிந்து எட்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. எட்டாவது வருஷ நினைவாக அவள் மலர்களை

வைத்து விட்டுப்போகிறாள். தூரத்தில் கடற்கரையோரமாக நின்று கடலைப் பார்த்தபடி அவள் என்ன செய்கிறாள்? எட்டு வருஷப் பிரிவைக் கண்ணீரில் கரைக்கிறாளா? அல்லது வந்து மோதும் அலைகளுக்கு தன் மனச்சுமையைப் பகிரும்படி முறையிடுகிறாளா?

ஆனந்தன் மீண்டும் கல்லறையை ஒருதடவை பார்த்தான். கல்லறையைச் சுற்றிலும் மாடையில் மலரும் 'அனிமூலா' மலர்கள் மாடையில் மலர்வதற்காகத் தம்மைத் தயார் படுத்திக்கொண்டிருந்தன. 'அனிமூலா' மலர்கள் மிகவும் மென்மையானவை. பின்னர் வாடிப் போய் நிலத்தைப் பார்த்தபடி தலையைக் குனிந்து கொண்டு கும்பிடுவது போல் நிர்ப்பவை. ஆனந்தனுக்கு ஏனோ அந்த மலர்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவற்றில் இனந் தெரியாத சோகம் புதைந்திருப்பதுபோல் தோன்றும். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் நின்றால் அவை மலர்வதைப் பார்க்கலாம். இந்த மலர்கள் எப்படித்தான் மலர்கின்றனவோ? மடிகின்றனவோ? சரியாக இந்த நேரம் மலரும், இந்த நேரம் மடியும் என்று சொல்ல முடியாது. மாயாஜால வித்தைபோல் எப்படியோ எங்கள் கண்களில் மண்ணைத்தூவி விடுகின்றன. காலையில் மொட்டாய் இருப்பது மாடையில் பூவாய்ச் சிரிக்கும்.

கடற்கரைக் காற்று முகத்திற்கு ஒரு இடத்தைக் கொடுத்தது. அந்த ககத்துளே ROOM ற்குத்திரும்பினான் ஆனந்தன். வரும் வழியில் 'அனிமூலா' மலர்களைப் பார்க்கத் தவறவில்லை. மலர்ந்து அழகாகச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தன. Good Bye என்றான் மனதிற்குள், இடுகாட்டைத் தாண்டும்போது...

அட இந்தக் 'கறுப்புச்சூரியன்' பறவைக்கு இன்னும் இங்கே என்ன வேலை. அதுவும் இன்றைக்கென என்னையென் இப்படிப் பார்க்கிறது. 'நான் நிற்பேதம் பார்ப்பவனல்ல பறவையே நிறத்துக்காக ஒரே இனந்தான் என

என்னிடம் உரிமை கொண்டாடாதே' என்று நினைத்தானோ என்னவோ கையை ஒங்கிச் சூ... என்று விரட்டினான். அது 'கிளூக்' கெனச்சத்தமிட்டபடி வானில் பறந்து சென்றது.

* * *

Roomற்குள்

காலடி எடுத்து வைத்தான். சோதிவிங்கம் அதேமாதிரித்தான் இருந்தான். ஆனால் இடத்தை மாத்தியிருந்தான். சோபா மூலைக்குள் தன்னைப் புதைத்திருந்தான். சோதியும் ஆனந்தனும் இணைபிரியாத நண்பர்கள் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் நல்ல நண்பர்கள். டென்மார்க்கில் பல வருடங்களாக ஒரு பிரச்சினையும் இல்லாமல் ஒரே ROOMல் வாழ்பவர்கள்; புரிந்து கொண்ட நண்பர்கள். எல்லா அந்தரங்கங்களையும் பகிர்ந்து கொள்பவர்கள். இருவரும் வெவ்வேறு வேலைகள் செய்வதாலும் 'நைற் சிவ்ற் ரைம்' கள் வேறுபடுவதாலும் அதிகம் ஒன்றாய்த் திரிவதில்லை.

ஒரு நோட்டீஸ் போட்டிருவருக்குமிடையில் அவசர செய் திகளையும், அந்தரங்க 'அப்பொயின் மென்ற்' றுகளையும் அறிவிக்கும் பாலமாக விளங்கியது. இன்று காலையிலும் நோட்டீஸ் போட்டான் சோதிவிங்கத்தின் சோகத்தைச் சொல்லியது. தாய் போட்ட கடிதத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் இவன் பார்வைக்காக 'போட்டில்' குத்தியிருந்தான்.

சோதியின் 3 சகோதரிகளில் மூத்த சகோதரிக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை பேசியதாகவும், இது நான்காவது மாப்பிள்ளையாம் அதுவும் சீதனம் காணாது என்று நின்று போய்விட்டதாகவும் அந்தச் செய்தி கூறியது. சோதியின் துயரம் மகத்தானதுதான். இவன் அனுப்பும பணத்தில்தான் எல்லாமுமே. பாவம் அவன். ஏதாவது சொல்லிச் சோதியைத் தேற்றவும் என எண்ணிச் சோதிக்கருகில் போய் கண்களை

முடியபடி இருந்தவனின் தோளைக் குலுக்கினான்.

சோதி கண்களை விழித்தான்.

வந்திட்டியா - நான் Bar க்கு வந்து பார்த்தன். உன்னைக் காணவில்லை.

நோட்டீஸ் போர்ட்டைப் போய்ப் பார்.

"I am sorry"

என்றான். ஆனந்தன் ஓடிப்போய் Notice Board ஐப் பார்த்தான். அதில் 'ரெலிபோன் செய்தி' யொன்றைச் சோதி தன் கைப்பட எழுதிக் குத்தியிருந்தான்.

ஆனந்தனின் பாட்டி அன்பு ஆச்சி ஷெல் விழுந்ததால் மாங்குளத்தில் மரணம் என எழுதியிருந்தது அப்படியே நின்றான் ஆனந்தன். ஆச்சியின் கதைகளும் பொக்கை வாயையும் மனதினுள்

நினைக்க முயன்றான். 'கீரை சாப்பிடாததால்தானும் தனக்குப் பல்லு விழுந்தது' என்று எப்பவோ ஆச்சி சொன்ன அண்டப் புழுகுகள் செவிகளுக்குள் எதிரொலித்தன.

சோதி, ஆனந்தனையே பார்த்தான்.

ஆனந்தன், நீண்டதொரு பெருமூச்சு விட்டான்.

"Bar க்குப் போறன் வாறியா" எனக் கேட்டான்.

இல்லை எனத் தலையாட்டினான் சோதி.

ஆனந்தன் தெருவில் இறங்கினான்.

ஒரு பழைய மொடல் Volvo 'கார்' ஊர்ந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. நேராக Bar னுள் போய் நின்ற நிலையிலேயே ஒரு கிளாஸ் Beer ஐ

மடமடவெனக் குடித்தான். வெளியேறினான்.

இடுகாட்டினுள் இப்போது வெளிச்சம் சற்றுக்குறைவாக இருந்தது. 'கறுப்புச் சூரியனை'க் காணவில்லை.

அந்தக் கல்லறையைச் சுற்றிப் பார்த்தான்.

அந்த 'அனிமுலாக்கள்' அதற்குள் வாடி முகம் குனிந்து நிலம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

தூரத்தில் கடலையே பார்த்து என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான் ஆனந்தன்?

எட்டு வருஷப் பிரிவைக் கண்ணீரில் கரைக்கிறானா?

வந்து மோதும் அலைகளுக்குத் தன் மனச் சமையைப் பகிரும் படி முறையிடுகிறானா?

முன்னறிவிப்பேதுமின்றி, வாரத்தில் ஏழு நாட்களும் சிறந்த வைத்திய சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள

Dr. SIVAGAMY JEEVANANDAM M.D.

**ROWNTREE GATE MEDICAL CLINIC
2687 KIPLING AVE., SUITE 11,
REXDALE, M9V 2G6
Tel: (416) 746 - 7355**

அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு இதமான ஆண்டாக 1991ஆம் ஆண்டு மலர்ந்தது.

அகதியாக அடைக்கலம் தேடி வந்தவர்கள், திரைகடலோடி திரவியம் தேட வந்தவர்கள் - கல்வித்தகைமைகளை மூலதனமாகக் கொண்டு வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்று வந்தவர்கள்.... இப்படியாக பலசாரார் ஈழத்திலிந்து இடம் பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவில் குடியேறினர்.

இவர்கள் மத்தியில் உள்ள கலை, இலக்கியவாதிகள் தம்மாலியன்றவாறு கலை, இலக்கிய பங்களிப்புகளை வழங்குகின்றனர்.

அவ்விதம் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு களமாக அவர்கள் இங்குள்ள அமைப்புகளை நாடி நிற்பதனால் அமைப்புகளும் ஆரோக்கியமாக வளர்வதற்கும் மக்களின் ரசனை உயர்வதற்கும் வழிகோலப்பட்டுள்ளது.

இவ்வருட முற்கூறில் மகாகவி பாரதிக்கென அவுஸ்திரேலிய தமிழர் ஒன்றியம் விழாவை ஒழுங்கு செய்தது.

அவுஸ்திரேலிய வரலாற்றில் இதுதான் முதலாவது பாரதிவிழா. இங்குள்ள இளம் சிறுர்களின் தமிழ் அறிவையும் உணர்வையும் வளர்ப்பதற்காக பாரதிபாடல்-மனன நாவன்மைப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. முதல் பரிசில்களாக தங்கப்பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்

சங்கத்தின் சார்பிலும் தங்கப்பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்படி தமிழர் ஒன்றியத்தின் உத்தியோக பூர்வ ஏடான 'அவுஸ்திரேலிய முரசு' பாரதி விழாவை முன்னிட்டு சிறப்பிதழ் வெளியிட்டது.

● கன்னிகாதானங்கள்

எழுத்தாளர் திருமதி. அருண் விஜயராணி எழுதிய "கன்னிகாதானங்கள்" சிறுகதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழாவும் இங்கு அண்மையில் நடந்தது.

இலங்கையில் உரும்பராயில் பிறந்து கொழும்பில் கல்வி கற்று சவுதி அரேபியா, இங்கிலாந்து முதலான நாடுகளில் வசித்து தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் குடியேறியுள்ள அருண் விஜயராணி இங்குள்ள வாடனோலி நிகழ்ச்சிகளிலும் அவ்வப்போது பங்குபற்றி வருகிறார். இயந்திரமயமான வாழ்வில் ஒரு குடும்பப்பெண் - தொடர்ந்தும் எழுத்துலகில் காலான்றி நிற்பது பாராட்டத்தக்கதுதான்.

● மரபு -

அக்கினிக்குஞ்சு

இதேவேளை இங்கிருந்து இரண்டு கலை,

இலக்கிய இதழ்கள் வெளியாகின்றன.

"மரபு" என்னும் இரண்டுமாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வெளியாகும் சிற்றேட்டின் ஆசிரியர் விமல் அரவிந்தன்.

இங்குள்ள படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ள "மரபு" - ஆங்கிலம் மூலம் கல்வி கற்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியுள்ள தமிழ் பிள்ளைகள் தமது தாய் மொழியை மறக்காமலிருப்பதற்காக அவர்களுக்கெனவும் சில பக்கங்களை ஒதுக்கியுள்ளது. இலக்கிய உலகில் சர்ச்சைகளின் பிதாமகரும் - பிரபல எத்தாளருமான எஸ். பொ. பிரதம ஆலோசகராக அமர்ந்துள்ள "அக்கினிக்குஞ்சு" வின் ஆசிரியர் யாழ். பாஸ்கர். இவர் ஒரு நாடகக் கலைஞருமாவார். எஸ். பொ. வின் ஆதிக்கம் அக்கினிக்குஞ்சுவில் இருப்பதனாலோ என்னவோ - அவரால் எழுதப்படும் விஷயதானங்கள் கடும் விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகின்றன. எஸ்.பொ.வை நன்கு இனம் கண்டு புரிந்துகொண்டுள்ளவர்களுக்கு அவரது எழுத்துக்கள் ஆச்சரியமானதல்ல. ஆயினும் ஒரு நல்ல படைப்பாளியிடமிருந்து இலக்கிய உலகம் - காலத்தையும் வென்று

அவுஸ்திரேலிய
இலக்கிய
மடல்

அவுஸ்திரேலிய

வாழும் நல்லிணக்கியத்தையே
பெரிதும் எதிர்பார்க்குமே
அன்றி - காற்றோடு - சருகாக
பறந்து போய் விடும்
சர்ச்சைகளை அல்ல.

●மெல் போர்ன்
கலைவட்டம்

இதேவேளை -
- கலைத்துறை மூல
வளங்களை ஒன்றிணைப்பது
- கலைபற்றிய அறிவையும்
கலைத்திறமைகளையும்
வளர்ப்பது
- புதிய திறமைகளை
உருவாக்குவது
- கலைஞர்களிடையே
நெருக்கமான தொடர்பையும்
உறவையும் வளர்ப்பது
- இவற்றின் மூலம் நல்ல
கலைப்படைப்புகள்
உருவாக்கக்கூடிய சூழலை
ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது
முதலான ஐந்து
நோக்கங்களை
அடிப்படையாகக் கொண்டு
கடந்த ஓராண்டுக்கும்
மேலாக அவுஸ்திரேலியா
விக்டோரியா மாநிலத்
தலைநகரம் மெல்போர்னில்
'கலைவட்டம்'
உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
பேராதனைப்
பல்கலைக்கழக முன்னாள்
விரிவுரையாளரும்
இலக்கியவாதியுமான
கலாநிதி வி. காசிநாதர் -
கவிஞர்கள் மாலை
நித்தியானந்தன் - தில்லைக்
கூத்தன் - கலைஞர்கள்
யோகானந்தன் - வசந்தன் -
ஸ்ரீ பாலன் முதலானோரின்
கூட்டு முயற்சியில் இந்தக்
கலைவட்டம் ஆக்கபூர்வமான
பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது.
அண்மையில் - 'பரிசளிப்பு' -
'அம்மா ... அம்மா ...'
முதலான நாடகங்களையும்
'கொழும்பு மெயில்' - என்ற
பாட்டும் கதையும்
இசைநிகழ்ச்சியையும் இந்தக்
கலை வட்டம் வெகு
சிறப்பாக அரங்கேற்றியது.

கமலா முகுந்தன்

நெல்லைப் பேரனின்
நினைவாக.....

ஈழத்தில் இன்று நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்ட
கொலை வெறிப்பிசாசு இன்னொரு இலக்கிய
கர்த்தாவையும் இரைகொண்டுவிட்டது.
உறுதிசற்றும் குறையாது ஓயாமல்
ஊற்றெடுத்துக்கொண்டிருந்த அவரது பேனாமூனை,
இன்று உழவனை இழந்த கலப்பைபோல ஓய்ந்து
கிடக்கின்றது. எங்கள் இனத்தையும் மண்ணையும்
மொழியையும் இடையறாது நேசித்த எழுத்தாளர்
நெல்லை க. பேரன் இப்போது எம்முடன் இல்லை.
மனைவியுடனும் தன் இரு மழலைகளுடனும் பேரன்
அகால மரணமடைந்தவிட்ட செய்தி அறிந்த
ஈழத்து இலக்கிய உலகு ஊமையாய்
அழுதுகொண்டிருக்கிறது.

பத்திரிகை நிருபராகத் தன் எழுத்துலகப் பணியை
ஆரம்பித்த பேரன் சிறுகதை, நாவல், கவிதை,
கட்டுரை, விமர்சனம், மேடைப்பேச்சு போன்ற
எல்லாத்துறைகளிலும் தடம் பதிக்கத் தவறாதவர்.
'ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறான்'
சிறுகதைத்தொகுதியுடன் தொடங்கி, 'வளைவுகளும்
நேர் கோடுகளும்' நாவல், 'விமானங்கள் மீண்டும்
வரும்' குறுநாவல், 'சத்தியங்கள்' சிறுகதைத்
தொகுதி, 'பேரன் கவிதைகள்' கவிதைத் தொகுதி,
'சந்திப்பு' பேட்டித் தொகுப்பு எனப் பல
நூல்களையும் தமிழ் இலக்கியத்துக்குத் தந்தவர்.

எல்லோருடனும் இணைந்து போகும்
சபாவமுள்ளவர்: பேசிப்பழகுவதற்கு இனியவர்:
மானுடத்தை வெகுவாக மதித்து நேசித்தவர்.
இவர் தமிழுக்குத் தந்துபோயுள்ள படைப்புகள்
அவர் பெயரை அழியவிடாது பாதுகாக்கும் என
நம்பலாம். மரணத்தை வென்ற இலக்கியம் தந்த
படைப்பாளி ஒரு போதும் மரணிப்பதில்லையே!

ஆற்றல்மிக்க ஆக்க இலக்கியக்காரனுக்கு எமது
அஞ்சலிகள்!

பார்வியாறு

ஆறு வருடங்களாக

மண்ணைத் தொடாத என்பாதங்கள்
என்னைத் தொட்டுத் தாலாட்டிய
என் ஊர் மண்ணைத் தொட்டபோது
காற்றுக்கூட ஒருமுறை சிலிர்த்துப் போனது!
மெளனங்கள் எப்படி ஆட்சிக்கு வந்தன?
மனிதங்கள் ஏன் இப்படி மரித்துப் போயின?
நான் கட்டுவிரல் தேய
'அகரம்' எழுதிப் பழகிய அந்த வெள்ளை மண்பரப்பு
ரத்தச் சகதியாய்.....

கத்தரியும், மினகாயுமாய்க் காய்த்துக் குணங்கிய
என் வீட்டுக் தோட்டம்
காஞ்சோண்டி மரங்களும், நெருஞ்சி முட்களுமாய்....
மனிதங்கள் மெலிந்து

குச்சி, குச்சியாக

இலையுதிர் கால மேப்பிள் மரங்களாய்....
காற்றோடு கைகோர்த்துக்
காதல் கவிதை எழுதிய வயல்களில்
குருதிச் செடிகள் குரூரமாய் வளர்ந்துபோய்.....
கால் புதைய நான் நடந்து களித்த
என் கடற்கரை மண்பரப்பில்
கபாலங்களும், ரணச் சேறுமாய்.....
பார்க்குமிடமெல்லாம் ரத்தச் சிவப்பாக.....

என் காலை ஓசைகேட்டு
வாலை நிரித்திக் குரல்கொடுத்த அணில்கூட
ஒரு சோகராகம் இசைத்தது!
முற்றத்துக் கிருவையிலிருந்து
மோகனம் பாடிய குயிலின் குரலில்
முகாரி எப்படிக் கலந்தது!

தூரத்தே ஒரு விமானம்
குண்டுக் குக்கைளைப் பறக்கவிட்டது!
நிறியின் வரவுகண்ட நண்டுகளாய்
மனிதங்கள் 'பங்குள்' மறைந்து போயின.
என் தலையைத் தடவிக்கொண்டு ஒரு குண்டு
தனியே சென்று வெடித்தது.
பங்குள் சென்று பார்வையிட்டேன்.
தொலைந்துபோன எதிர்காலத்தைத்
தேடுகின்ற முகங்கள்!

எவருமே

என்னைக்கண்டதாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.
கையை அசைத்து, துள்ளிக்குதித்து, கட்டிப்பிடித்து....
இப்போது கூட எவரும் என்னைக் கண்டு கொள்ளவில்லை.
ஓ..... இது என் மறுபிறப்பு.
நான் இறந்துபோய் ஆறுவருடங்கள்!

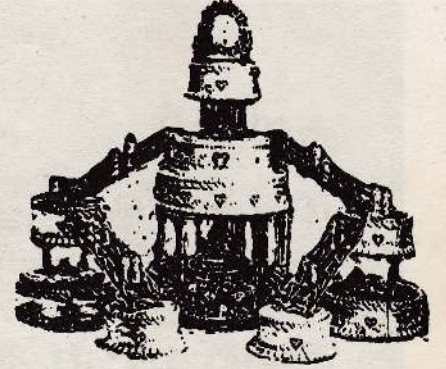
- அக்கினிக்குஞ்சு

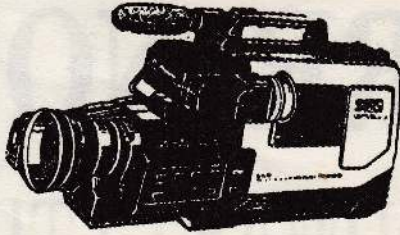
கனடாவிலிருந்து

PARTY PLANERS

CAKES AND VIDEO

- ★ Wedding Flowers - Fresh and Silk
- ★ Colourful Graphics
- ★ Hair styles
- ★ Dazzling Effects

- ★ நவீன கேக் வகைகள்
- ★ வீடியோ படப் பிடிப்புகள்
- ★ திருமணங்கள், பிறந்த தினங்கள்
சகல பொது வைபவங்கள்
- ★ திருமண மலர் அலங்காரம்
- ★ நவீனசேர்க்கைகள் சிகை அலங்காரம்
- ★ தேர்ச்சி பெற்ற தொழில் நுட்பங்கள்

அனைத்தும் ஒருங்கே
பெற்றிட

பார்டி பிளானர்ஸ்

சுமி பிரபா SUMI OR PRABA

(416) 513 6360

*We specialize in
Weddings
Birthdays and
Any Special Occasion*

WE OFFER
1 Free video copy
(pal system)

இலவசம் :
1 வீடியோ கொப்பி
(பல் சிஸ்டம்)

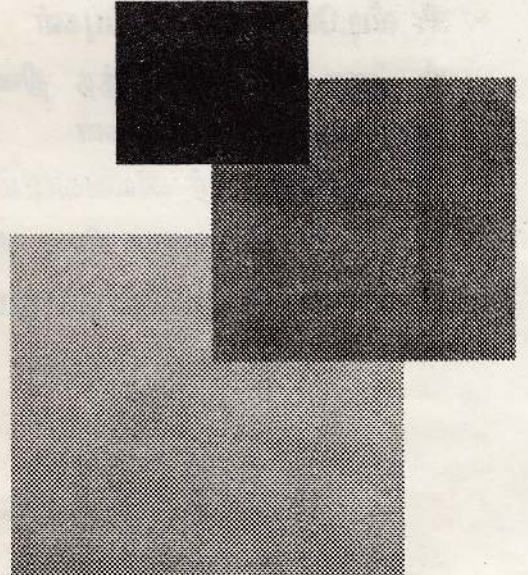
தமிழர்
மத்தியில்
இது ஒரு
ஹைலண்ட்
ஃபாம்

இன்னொரு
க்தொப்
ஹில் ஃபாம்

எல்லாவித
உணவுப்
பொருட்களுக்கும்
உகந்த
இடம்

MARRINO'S

FOODMART LTD

3227 EGLINTON AVE. EAST
UNIT 146
MARKHAM AND EGLINTON
(NEAR K-MART)
TEL: 266-7004

இது ஓர்
இலங்கையர்
ஸ்தாபனம்

யாழ்ப்பாண ஓவியக்கலையின் முன்னோடி

எஸ்.ஆர்.கனகசபை

(1901-1964)

யாழ்ப்பாண ஓவியக்கலை பெரும்பாலும் கல்வியோடும் பாடசாலைகளோடும் தொடர்புடைய கலைஞர்களாலேயே வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மூத்த ஓவியர்கள் அனைவருமே கல்லூரி ஆசிரியர்களாக, ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர்களாக இருந்தவர்களேயாவர். சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலத்து பாடசாலையமைப்பில் ஆங்கிலேயர்களே வித்தியாதிகாரிகளாக இருந்தனர். ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலைகளிலும் பாடசாலைகளிலும் ஓவியப்பயிற்சி இக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றிருந்தது. சித்திர வித்தியாதிகாரிகளில் சீ.எஸ்.வின்சர், டபிள்யூ.ஜே. ஜி.பீலிங் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் தூண்டுதலாலேயே வருவாயை இலக்காகக்கொண்ட ஓவிய ஆசிரியர்களும் ஓவியர்களாக, கலைஞர்களாக மாறினர்.

வின்சரின் தூண்டுதலால் ஓவியத்தை தன் சீவனோபாயத் தொழிலாக வரித்துக்கொண்ட எஸ்.ஆர்.கனகசபை 1938 வின்சர் சித்திரக் கழகம் என்ற ஓவியப் பயிற்சியகத்தை ஸ்தாபித்து 1955 ஆண்டுவரை இயக்கினார். யாழ்ப்பாண ஓவிய வரலாற்றில் வின்சர் ஆட் கிளப் இயங்கிய காலம் ஒரு மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. சைவத்தமிழ் பாரம்பரியத்தில் கலைகள் என்றும் ஆலயங்களைச் சார்ந்தே வளர்ந்து வந்துள்ளன. ஓவியமும் இதற்கு விலக்கல்ல. ஆலயச் சூழலில் சமயம் முதலிடம் பெற்றது. கலைகள் இரண்டாமிடத்தையே பெற்றன. இதனால் கலை கலையாகப் பரிணமிக் காத நிலைமை காணப்பட்டதெனலாம். ஓவியக்கலை தன்வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய கட்டுப்பாடற்ற தன்மையை பெறமுடியாதிருந்தது. அக் காலத்து யாழ்ப்பாண சைவச் சூழலும், சமயக்

கட்டுப்பாடுகளும் நாவலர் மரபுச் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்தன. எஸ்.ஆர்.கே யின் வின்சர் ஆட் கிளப், ஓவியத்தை அதன் ஆலயம் சார்ந்த சூழலிலிருந்து பிரித்து வெளிக் கொண்டு வந்தமையினாலேயே அக்காலம் ஓவியக்கலையின் மறுமலர்ச்சிக் காலமாயிற்று எனலாம்.

“யாழ்ப்பாணத்தில் சித்திர நுண்கலையை தன்னுயர்வொப்பற்ற கலையாக மிளிர்ச் செய்த பெருமை இவர்களிற்கேயுண்டு (எஸ்.ஆர்.கே.). பலபல இடங்களிலும் சித்திர நுண்கலைச்

சோ.கிருஷ்ணராஜா

இலங்கைவிருந்து

யாழ்ப்பாண ஓவியர்கள்

சங்கங்களையாக்கி அக்கலையில் பெரிதும் ஆர்வமுடையாரை உளக்கி, கலைக்காட்சிகளைப் பலவிடங்களிலும் ஏற்படுத்தி சாதாரணமான தமிழ்ப்பள்ளிக் கூடங்களிலும் சித்திரத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுத்த பெருவள்ளல் இவரேதான்.

1938 மார்ச்சில் கோப்பாயில் தொடக்கப்பட்ட வின்சர் ஆட் கிளப் ஆரம்பத்தில் ஏறக்குறைய முப்பது மாணவர்களைக் கொண்டிருந்ததாய் அ. இராசையா குறிப்பிடுகிறார். எஸ்.ஆர்.கேயின் வழிகாட்டலில் ஓவியப்பயிற்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் அ.இராசையா, எம்.எஸ். கந்தையா, கே.கனகசபாபதி, ஐ.நடராசா, க. இராசரத்தினம் என்போர் பின்னாளில் புகழ்பெற்ற ஓவியர்களாக பரிணமித்தனர். நகைச்சுவை நடிகரும், நாடகத் தயாரிப்பாளருமான "சாளு"வும் வின்சர் ஆட் கிளப்புடன் தொடர்பு உடையவராகயிருந்தார். வின்சர் ஆட் கிளப்பின் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலாகவும், பக்கபலமாகவும் இருந்தவர் டபிள்யூ.ஜே.ஜி. பீலிங். முதன்முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் கைவ வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தி ஓவியம் வரைவதை அறிமுகப்படுத்தியவர் எஸ்.ஆர். கனகசபை.

கோப்பாயைச் சேர்ந்தவரான எஸ்.ஆர்.கனகசபை 1917-1919 ஆண்டு காலப்பகுதியில் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் ஓவிய ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் சென்னை ஓவியக்கல்லூரியில் ஓவியப்பயிற்சி பெற்ற பின் 1921ல் இராமநாதனால் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஓவிய ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். 1927ல் வடக்கு கிழக்குமாகாண ஓவியக்கல்விப் பரிசோதகராக பதவியேற்று 1957ல் ஓய்வு பெற்றார். வின்சரின் வழிகாட்டலினால் ஓவியக்கலைஞராகப் பரிணமித்த எஸ்.ஆர்.கே. இலங்கை ஓவிய வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற "43" குழுவின் அங்கத்தினராக இருந்தவராவார். எஸ். ஆர். கேயின் பெரும்பாலான ஓவியங்கள் தக்க கவனிப்பின்றி அழிந்துபோய் விட்டன. இன்று பார்வைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தாயிருப்பது ஒரு நிகழ்ச்சிச்சித்திரிப்பு ஓவியமும் ஒரு நிலக்காட்சி ஓவியமும், நான்கு பிரதிமை ஓவியங்களுமாகும்.

எஸ்.ஆர்.கேயின் நிகழ்ச்சிச்சித்திரிப்பு ஓவியமான "இருட்டடிப்பு" (கைவ வர்ணம், வரையப்பட்ட ஆண்டு தெரியவில்லை. 1940 இற்கும் 1950க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வரையப்பட்டதாயிருக்கலாம்).

இரண்டாம் உலகயுத்த இராக்கால வீதியோரக் காட்சியைச் சித்திரிக்கிறது. இருட்டடிப்புக் காட்சியில் தெருவிளக்கின் மங்கல் வெளிச்சம் தெருவில் வட்ட வடிவமாக விழுந்திருப்பதும், இருளும் அமைதியும் ஆக்கிரமித்திருப்பதும் சிறப்பாக வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

நிலக்காட்சிச் சித்திரிப்பான கடற்கரைக்காட்சி (கைவ வர்ணம், வரையப்பட்ட ஆண்டு தெரியவில்லை) இன்று ஓவியர் அ. இராசையாவிடம் உண்டு. மங்கல் வர்ணப் பிரயோகத்தைக் கொண்டுள்ள இவ்வோவியம் மனப்பதிவு வெளிப்பாடாக காணப்படுகிறது. ஓவியன் "தன் முயற்சியால் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள உலகை அகக்கண்ணாலும், புறக்கண்ணாலும் கண்டுணர்ந்து ஓவியம் வரைதல் வேண்டும்", என எஸ்.ஆர்.கே. ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

பிரதிமை ஓவியங்களில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற எஸ்.ஆர்.கேயின் பிரதிமை ஓவியங்களில் ஒன்று "நாவலர்" பிரதிமையாகும். இது இன்று நீராவியடிப் பிள்ளையார் கோயிலிற்கு மேற்காக உள்ள நாவலர் மண்டபத்திற்கு காணப்படுகிறது. இவை தவிர அருட்கந்தை லோங் அடிகளாரின் பிரதிமை ஓவியமும், எஸ். ஆர்.கேயின் மகளின் இளமைக்கால பிரதிமை ஓவியமும் குறிப்பிடத்தக்கது. திருமுருக கிருபானந்த வாரியாரின் பிரதிமை ஓவியம் ஒன்றையும் எஸ். ஆர்.கே. வரைந்தாராம். இவ்வோவியம் பற்றி கவையானதொரு குறிப்பு உண்டு.

"திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் இலங்கை வந்திருந்த பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் எஸ்.ஆர்.கேயின் வீட்டிலும் விருந்தினராய் தங்கியிருந்தாராம். அப்பொழுது எஸ்.ஆர்.கே. வாரியாரின் பிரதிமை ஓவியம் ஒன்று தீட்டி வாரியாரிடம் காட்டிய பொழுது, வாரியாரின் வாயிலிருந்து எத்தகைய பாராட்டும் கிட்டவில்லை. இதனால் எஸ்.ஆர்.கே. மனம் வெதும்பியிருந்தார். பின் ஒருநாள் ஓவியர் இராசரத்தினம் எஸ்.ஆர். கே.யின் வீட்டிற்கு சென்ற பொழுது வாரியாரின் ஓவியத்தைச் சிலாகித்து பாராட்டினார். அதற்குப் பதிலாக எஸ்.ஆர்.கே. "வாரியார் வாரிக்கொள்ள வந்தவர் வாரியேடுக் கவுடில்லை, வாரிக்கொடுக்கவுமில்லை" என கவித்துவமாகத் தன் கவலையை வெளியிட்டுச் சிரித்தார்".

எஸ். ஆர். கே. நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரது பிரதிமை ஓவியத்தையும் வரைந்தார். இன்று இவ்வோவியம் கிடைக்காத பொழுதும், இதனைப் பார்த்து நயந்த ஓவியர்

மு. கனகசபை சோமசுந்தரப் புலவரின் ஆளுமையை எஸ்.ஆர்.கே.முழுமையாக வெளிக் கொண்டு வருகிறார், எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒவியத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்த புலவர் பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

பார்த்தவுடன் உள்ளே படமாக்கும் தூரிகைக்கோல்
சேர்த்தவுடன் கிறியில் சித்திரமாம் - கர்த்த
கலையோர் வியக்கும் கனகசபை போல
இலையோ வியப் புலவர் இன்று.

ஒன்றுபோ வொன்றை உருற்ற உலகருளும்
மன்றல் மலரோளும் மாட்டாறல் - நன்று
கனகசபை யென்றும் கலைவல்லோன் செய்தான்
எனதுநடப் போல் மற்றென்றை இன்று.

பொன்னின் சபைக்குருவும் அச்சபையின் அசிபதியும்
இன்னுமுள இராசையனும் இசைத்துள்ள மற்றெவியரும்
மன்னுசீர் வினசர் ஒவிய மன்றும் வழமுற்று வான்புகழ்
பன்னு பலகாலம் பார்புகழ வாழிய வாழியவே.

இன்று அழிந்துபோயுள்ள சோமசுந்தரப் புலவரின் ஒவியம் 1940ம் ஆண்டு வரையப்பட்டது. எஸ்.ஆர்.கே. தன் இளவயதில் சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த சின்னையா மாஸ்டரிடம் ஒவியம் பயின்றார். சின்னையா மாஸ்டர் உலர்பசை வர்ணத்தைப் (Pastal Colour) பயன்படுத்தி சிறப்பாக ஒவியம்

வரைவாராம். சென்னையில் எஸ். ஆர்.கே. பிரதிமை ஒவியப் பயிற்சி பெறத் தூண்டுதலாயிருந்தவர் லோட்டன் என்ற புகைப்படக் கலைஞராவார். இன்று எஸ்.ஆர்.கேயின் ஒவியங்கள் பல இல்லாவிட்டாலும் "மனக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் சித்திரங்களிற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தவர் என்றும் சித்திரக்கலைக்கே பெரும் விசித்திரத்தைக் கொடுத்தவர் இவர் என்றும் பாராட்டப்படுகின்றார்.

பிரகரம் பெறாத "ஒவியக்கலைஞர் போட்டி" என்ற குறிப்பிலிருந்து எஸ்.ஆர்.கே. பற்றிய சில தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாயிருக்கிறது. இவருக்குப் பிடித்த இலங்கை ஒவியர்கள் டபிள்யூ. ஜே. ஜி. பீலிங், ஜே. டி. ஏ. பெரேரா, ஹரிப்பீரீஸ், பி. டெரெனியசுல எனக் குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்து பெரும்பாலும் மேற்கூறிய ஒவியர்களது பாணியையே எஸ். ஆர்.கேயும் பின்பற்றியிருந்தார் என ஊகிக்கலாம். இலக்கியம், சங்கீதம், பரதம் என்பனவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவரான எஸ்.ஆர்.கே., கலை பொழுதுபோக்குடைய தாயிருத்தல் வேண்டும் எனவும் நம்பினவராவார். தனது வாழ்நாள் முழுவதும் ஒவியக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு அற்பணித்த எஸ்.ஆர்.கே. யை இருபதாம் நூற்றாண்டின் யாழ்ப்பாண ஒவியக் கலை முன்னோடி என அழைப்பதில் தவறென்றுமில்லை. (தொடரும்)

MOE JOE MOVING LTD.

Houses, Apartments, Small Businesses

For all your moving needs at a
LOW COST

For details - Contact:
Tel: 285 - 8212
402 - 3342

நான்காவது பரிமாணம்

சந்தா விபரம்

வருட சந்தா
(கனடா, அமெரிக்கா)
\$15

வெளிநாடு
\$20

RAJEE

உங்கள் சகல உணவுப்
பொருட்களுக்கும் வீடியோ
ஒடியோ தேவைகளுக்கும்
ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம்

ராஜீ

ராஜீ

JANE ST

Lawrence Ave. W

1708 JANE ST
TEL: 241 - 9997

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு
சாஸ்திரிய முறைப்படி நடனம்
கற்பிக்க,
நாடுங்கள்

ச தங்கை
நர்த்தனாலயம்

சின்னராசா நாகதாஸ் (வாக)
288 - 0973

நிலா வீடியோ

உங்கள் இல்லத்தின்
இனிய நிகழ்வுகளை
வண்ணத்தில் கவியையாக்கிட

(நிழற்படங்கள் உட்பட)

NILA VIDEO

Tel: 472 - 0971 472- 5457

நான்காவது பரிமாணம்
மாத இதழுக்கு
எமது
நல்வாழ்த்துக்கள்!

திருமதி. வசந்தா டானியல்
(நாட்டிய கலாலயம்)

John N. Smith இயக்குனர் பொறுப்பை ஏற்க, Sam Grana தயாரித்துள்ள படம் தான் இந்த 'Welcome to Canada'.

ஒன்பது தமிழரைக் கொண்ட ஒரு சிறு குழு, மிகவை ஒன்றில் அகதிகளாக வருகின்றது. கொந்தளிக்கும் கடலில், அதில் வரும் ஒரு பெண் இறக்க நேரிடுகிறது. இரண்டு நாட்களின் பின் மீனவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டு அழைத்துவரப்படுவதோடு படம் ஆரம்பமாகிறது. சொற்ப அளவிலான மீனவர்கள் சமுதாயத்தைக் கொண்ட அவ்வூர் மக்கள், அகதிகளுக்குத் தஞ்சமளித்து உணவு, உடை, உறையுள் கொடுத்துக் காப்பாற்றி மீண்டும் கனடிய அரசினரிடம் அவர்களைக் கையளிப்பதுடன் படம் முடிவடைகிறது. புதிய முகங்கள், புதிய பார்வைகளோடு நிறத்தால், மொழியால், மதத்தால் மட்டுமல்ல மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்ட இருவகையான மக்களைச் சந்திக்கவைத்து அவர்களது உரையாடல் மூலமே கதை நகர்கிறது. அவ்வப்போது இலங்கையில் நடைபெறும் சம்பவங்களும் இடம் பெறுகின்றன. இது ஒரு திரைப்படம் என்பதைவிட ஒரு விவரணச் சித்திரம்

1986 ஆகஸ்ட் மாதம்

ஜேர்மனியிலிருந்து புறப்பட்டுக் கப்பல் மூலமாக கனடா வந்திறங்கிய 155 தமிழ் அகதிகளின் ஐந்தாண்டுப் பூர்த்தியையொட்டி அண்மையில் 'Welcome to Canada' ஆங்கிலப்படம் காண்பிக்கப் பட்டது. படம் பார்த்து முடிந்து வரும் போது மனதில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளையும் கேள்விகளையும் பகிர்ந்து கொள்வதே இவ்விமர்சனக் குறிப்பின் நோக்கம்.

"பயங்கரமான சூழ்நிலைகளிலிருந்து உயிர்தப்பி வந்துள்ள இவர்களைக் கனடா பொறுப்பேற்று இவர்களது அடிப்படைக் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யுமென்றும், இவர்களைப் போன்ற மக்களுக்காகக் கனடா தனது கதவுகளைத் திறந்து வரவேற்க வேண்டுமென்றும் பிரார்த்திப்போமாக".

இது 'Welcome to Canada' படத்தில் தேவாலயம் ஒன்றில் நடைபெறும் பிரார்த்தனையின் போது இடம்பெறும் வசனங்களில் ஒன்று. 1986ல் நியூபவுண்ட்லாந்தில் வந்திறங்கிய 155 தமிழ் அகதிகளின் கதையை அடிப்படையாக வைத்து கனடாவின் தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஆதரவில் சுமார் இருபத்தைந்து வருடகால சினிமா அருபவஸ்தரான

ஒரு பார்வை

என்பதே மிகப் பொருத்தமான தென்பது எமது கணிப்பு. எம்மவர் படும் அவலங்களைவிட இங்கு வந்திறங்கிய அகதிகளை அரவணக்கும் நியூபவுண்ட்லாந்து மீனவ சமுதாயத்தினரை முதன்மைப் படுத்தியே படத்தின் நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் அமைந்துள்ளன.

மகளைப் பறி கொடுத்துவிட்டு வரும் வயோதிபத் தந்தை பல இடங்களில் தனது நடிப்பால் எமது இதயங்களை நெருடிச்

செல்கிறார். ஆனால் இப்படத்தில் நடித்த எவருமே நடிப்பைத் தொழிலாகக் கெண்டவர்களல்லர் என்பது நம்ப முடியாதபடி அனைவரும் மிகச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளனர். உமா என்கிற பாத்திரமேற்று நடிக்கும் பெண்மணி உடல் நலமின்றிப் படுத்திருக்கும்போது அந்த வீட்டுக்காரப் பெண்மணி செய்யும் உபகாரங்களும், உதவிகளும் 'மனிதாபிமானம்' என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாகத் தெரிகின்றன. இறுதியில் தேவாலயத்தில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் நடைபெறும் பிரார்த்தனை மனிதம் என்ற உலகவியாபித மதத்தின் கீழ் எல்லா மதங்களும் ஒன்றே எனும் தத்துவத்தை விளக்கி நிற்கிறது.

ஆனாலும் இலங்கையைக் காண்பிக்கும் போது பலவிதமான முரண்பாடுகளை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்திய இராணுவத்தின் கெடுபிடியால் தான் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியதாக ஒருவர் கூறுவதாகக் காட்சி ஒன்று இடம் பெற்றிருக்கிறது. படம் 1986ல் வந்திறங்கிய அகதிகளின் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டாலும் 1989ல் தான் தயாரிக்கப்பட்டது என்பதால் இதை ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்திய இராணுவத்தினர் எவரையுமே காண்பிக்கவில்லை. சிங்கள இராணுவமே காண்பிக்கப்படுகிறது. அடுத்து நாதஸ்வர இசையோடு புத்தவிகாரைகளைக் காண்பிப்பதும், உமா தனது பேரணுடன் தேவாரம் பாடும்போது புத்த கோயில்களைக் காண்பிப்பதும் எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாதவை. ஒரு சில நிமிடங்கள் தவிர்த்த ஏனைய அனைத்துச் சம்பவங்களும் சிங்கள மக்களையும் தென்னிலங்கை பற்றியதாயுமே உள்ளன. பின்னணியில் ஒலிக்கும் "அம்மா" என்று தொடங்கும் சிங்களப்பாடல் கேட்கும் போது ஒரு சோகத்தை உணர்த்தினாலும் கதையமைப்போடு ஒப்பிடும் போது பொருத்தமானதாயில்லை. வந்திறங்கிய அனைவரும் தமிழராயிருக்க சிங்களப் பின்னணியும் காட்சிகளும் இலங்கையில் யார் அகதி? என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றன. இறந்த உடல்களைக் காண்பித்து "பயங்கரவாதிகள் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறுவதும், விமானக் குண்டு வெடிப்பைக்

காட்டுவதும், பின்னர் அடுத்த காட்சியில் ஒருவர் தனது இரண்டு பிள்ளைகளும் இந்திய இராணுவத்தை எதிர்த்துப் புலிகளுடன் இணைந்து தாய் நாட்டுக்காகப் போராடுவதாயும், அது பற்றிக் தான் பெருமைப்படுவதாயும் கூறும் காட்சியையும் பார்க்கும்போது டைரக்டர் தமிழ் இயக்கங்களைப் பயங்கரவாதிகள் என்கிறாரா? அல்லது போராளிகளாக ஏற்கிறாரா? என்ற கேள்வியும் எழாமலில்லை.

இப்படத்தினைப் பார்க்கும்போது தமிழ் அகதிகள் நிலைபற்றி இதனை ஆக்கியோருக்குச் சரியான தெளிவில்லை என்பது தெரிகிறது. முக்கியமான விடயங்களை அவர் தெளிவுபடுத்தவில்லையென்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. கதையமைப்பு பற்றிய சரியான தகவல்கள் தரப்படவில்லை. கதைபற்றிய கலந்துரையாடல் முக்கியமாக எடுத்துக்

நிலா குகதாசன்

கொள்ளப்படவில்லை. டைரக்டர் எதையோ காண்பிக்க நினைத்து எதையோ காண்பிப்பதாகப் படுகிறது.

படத்தின் ஒளிப்பதிவு சில இடங்களில் அற்புதம். ஆரம்பத்தில் கொந்தளிக்கும் கடல் சம்பந்தமான காட்சிகள் அதற்கு உதாரணம். வழமையான ஆங்கிலப்படங்கள் போல் short

cuttings இல்லாமல் long cuttings மூலம் ஒவ்வொரு frameமும் நகர்வது வித்தியாசம். 100 படங்களுக்கு மேல் ஒளிப்பதிவு செய்துள்ள David De Volpi இதன் மூலமும் தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். பின்னணி இசையில் இடையிடையே கேட்கும் சித்தார், வீணை, வயலின், மிருதங்கம் செவிகளை மெல்ல வருடிச் செல்கின்றன.

கனடாவின் ஏனைய மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும் போது நியூவுண்ட்லாந்து மாநிலமும், அந்த மீனவர்களும் கூட ஒருவகையில் அகதிகளே என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவர்களது வாழ்க்கைமுறை, உபசரிப்பு, போன்றவை மனதைத் தொடுகின்றன. மொத்தத்தில் கொஞ்சம் வித்தியாசமான படம்.

பாத்திரங்கள் தமிழில் பேசும் போது அவை பற்றிய விளக்கத்தை ஆங்கில sub title லில் காண்பித்திருந்தால் இன்னும் சோபித்திருக்கும்.

தாமும் ஒரு காலத்தில் இந்த நாட்டுக்குள் அகதிகளாக வந்தவர்கள் தான் என்பதை இவ்வாறான படம் ஒன்றை எடுத்ததன் மூலம் நிரூபித்துள்ள இப்படத்தின் தயாரிப்பாளரும் இயக்குனரும் எமது இனத்தவருக்காக இரக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது தெளிவு. இதற்காகத் தன்னிலும் எமது நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தவேன நாடெல்லோரும் ஒருமுறையாவது இப்படத்தினைப் பார்க்க வேண்டும்.

புதுத்துயர்

இலங்கைலிருந்து

ஓ! என்

அன்புக்கினியவளே
கோடையில் என்
குளிர் தரு மரம் நீ
குளிர்க்கு மாரியில்
தணல்விடும் சுடர் நீ
துன்பத் தீயில் நான்
துயரத்து உழலும் போது
உன் அன்புக் கரம்
எனக்கு ஆறுதலூட்டும்
இன்பக் கேணியில் நான்
முழுகி மகிழும்போது
உன் மென் கரம்
எனக்குத் தேறுதலூட்டும்

ஓ! என் இனியவளே
கோடை வெயில்
எனைச் சுட்டுப் பொசுக்குகிறது
மாரிக் குளிர்
என்னை நடுக்கித் தகிக்கிறது
துன்பத் தீ என்னைச்
சூழ்ந்து சுடுகிறது

ஓ! என் இனியவளே
குளிர் தந்து எனைக் காக்க
என்னருகே நீ இல்லை
தணல்விட்டு எனை மீட்க
என்னருகே நீ இல்லை
ஆறுதலும் தேறுதலும் தந்தனைக்க
உன் மென் கரங்கள்
என்னருகில் இல்லை யில்லை.

-ராஜ பூகாந்தன்

ஓநாயும் கொக்கும்

வே கமாய் ப் பேராசையோடு ஓநாய் இரையைத் தின்றது. எலும்பு ஒன்று அதன் தொண்டையில் சிக்கி மிகுந்த வலியைக் கொடுத்தது. வலி பொறுக்க முடியாமல் ஊளையிட்டுக் கொண்டு இங்குமங்கும் ஓடிற்று. எலும்பை எடுப்பவர்களுக்கு ஏராளமாய் வெகுமதி கொடுப்பதாகக் கதறியது.

வெகுமதியைக் கேட்டுப் பேராசை கொண்ட ஒரு கொக்கு அந்த எலும்பை எடுக்க சம்மதித்தது. தன் நீண்ட அலகை ஓநாயின் வாய்க்குள் விட்டு எலும்பை எடுத்தது; பின்பு " பரிசைக் கொடு " என்று கேட்டது.

அதைக் கேட்டு ஓநாய் சிரித்தது. " பரிசா? உன் அலகு என் வாய்க்குள் இருந்தபோது அதைக் கடிக்காமல் விட்டதே பரிசல்லவா? வேறென்ன பெரிய பரிசு வேண்டும்? ஓடிப் போ. இந்தப் பக்கமே தலை காட்டாதே" என்று கூறியது.

'செய்வது யாருக்கு
என்பதைத் தெரிந்து
செய்யுங்கள்.'

**ஈசாப்
கதைகள்**

1

கவிதை

உள்ளொளியில் இருந்து
உருவாகி
உணர்வாகி
மனத்திலிருந்து
மையூறி
வழியாகி
வெளிவரும்
மௌனத்திராவகம்

ரவி அமிர்தன்

சிலவேளைகளில் சிலகாரியங்கள் மனதைக் குழப்புகின்றன.

காரியத்துக்கும் காரணத்துக்கும் முடிச்சப் போட முடியாது என்கின்ற உணர்வு.

இன்னது இன்ன காரணத்துக்காகத்தான் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் முடிவு கூட - காரணம் நம் கண்களிலெய்வாம் மண்ணைத் தூவிவிட்டு கண்ணாமூச்சி விளையாடி விடுகிறது.

உண்மையான காரணம் புலப்படும்போது வாயில் வீரலை வைக்கிறோம்.

சிலவேளைகளில் உண்மை குறைப்பீரசுவமாகிச் செத்துவிடுகிறது.

எனது அழகுபலத்தில் சில அத்தியாயங்கள் இப்படியானவை.

சில செயற்பாடுகளுக்கு இன்னமும் காரணம் தெரியாமல் குழம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

என் வழியில் நான் எல்லாரும் சிந்திக்கிறார்கள் என்று சொல்லாவிட்டாலும் கூட - பெரும்பான்மையினர் எனக்குச் சார்பானவர்களே.

உண்மையைத் தேடுவதில் நான் தவியாக இல்லை.

உண்மையைத் தேடப்போய் பல எதிர்பாராத மறுபக்கங்கள் எனக்குப் பாரக்க முடிந்தது.

நான்காவது பரிமாணம் முன்வைக்கும் புதிய பார்வையில் இந்த மறுபக்கங்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்படுகின்றன. சுவைப்பதற்கோ,

சுவாரசியத்திற்கோ அவ்வ உண்மையைத் தேடி மட்டுமே.

-சிவதாசன்-

மறுபக்கம்

சிவதூசனின்

மறுபச்சு

1.

மண்ணாசை

இது ஓர் உண்மைக் கதை.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு தமிழர் இங்கிலாந்துக்கு மேற்படிப்புக்காகப் போயிருந்தார். கல்வி முடிந்ததும், கல்வி பயின்ற பல்கலைக்கழகத்திலேயே விரிவுரையாளராகப் பதவியும் கிடைத்தது. கூடவே அங்கு பணிபுரிந்த சக விரிவுரையாளரான ஆங்கிலேயப் பெண்ணை வாழ்க்கைக்கும் துணையாக்கிக் கொண்டார்.

இரண்டு பிள்ளைகள் - இருவருக்கும் அழகான தமிழ்ப் பெயர்கள்.

அவர் அபாரமான தமிழ்ப் பித்தர். இலக்கியங்களில் முழுகித் தீளைப்பவர்.

மனைவியும் கூடவே தமிழ் கற்று, சேலை கட்டி, தமிழ் நூல்களை ஆர்வமுடன் கற்று தமிழ்ப் பெண்ணாகவே வாழ்ந்து துணை போனார்.

பிள்ளைகள் வளர்ந்து கல்லூரிப் பருவம் எய்தியதும் அவர்களுக்குத் தன் தாய் நாட்டைக் காட்ட விரும்பினார். மனைவி பிள்ளைகளைத் தன் கிராமத்துக்கு அழைத்துப் போனார். தான் ஓடி விளையாடிய கிராமத்து மண் ஒழுங்கைகளையும் நடந்து திரிந்த வயல் வரப்புகளையும் கோடை காலத்து சோலைத் தென்றலையும் நுகர வைத்தார். வேட்டை நாய்களுக்கு உடும்பு மணம் பழக்குவது போல மண்வாசனையைக் காட்டி மக்களுக்கு மண்ணாசை காட்டினார்.

எல்லாம் முடிந்து லண்டன் திரும்பியபிறகும், 'மண்வாசனை' அவரை விட்டபாடிவலை. மீண்டும் ஒருதடவை தன் மண்ணைத்தேடி - தனியாகவே போனார். போன மனிதர் திரும்பவேயில்லை. தன் மண்ணிற்குத் தன்னுடம்பைத் தந்துவிட்டார் - தற்கொலை மூலம்.

வதந்திகள் வானிலூர்ந்தன.

கோழை, சுய நலக்காரன், குடும்பத்தின் மீது அக்கறையில்லாமல் தற்கொலை செய்து விட்டான். 'குடும்பச் சண்டையாய் இருக்குமோ? இதுக்குத் தான் வேற இனத்தவளைக் கட்டக் கூடாது என்கிறது' என்றெல்லாம் வசை மொழிகள். மண்ணைப் பிரிய முடியாத மனிதர் - மண்ணோடு மண்ணாகிப் போன அந்த 'மறுபக்கம்' சிலருக்கு மட்டுமே தெரிந்திருந்தது.

உருவக்கதை

பொதுநலம்

பச்சைப் பசும் புல்லை வயிறூர உண்டுகளைத் தீர, கால்களை அநாயாசமாக வீசி எறிந்தபடி, புற்றரைமீது ஒருக்களித்துப் படுத்தவாறு, வாயின் கீழ்த்தாடையை அசைத்து இரைமீட்டுக் கொண்டு, கண்கள் திறந்தும் திறவாத மோன சுகானுபவத்தில் திளைத்திருந்தது எருது. இடையிடையே தன் குழல் போன்ற காதுச்சோனையைப் படபடவென உலுப்பியும், சவுக்கடி கொடுப்பது போல வாலால் அடித்தும் தன் தூக்கத்தைக் கலைக்கவெனக் கங்கணம் கட்டி நிற்கும் தெள்ள, ஈ, ஏறம்பு போன்ற கடியன்களைத் துரத்தியவாறு படுத்திருந்தது.

தனக்கும் தன் குஞ்சுகளுக்கும் இரைதேடி ஊரூராகப் பறந்து களைத்துப்போன காகம் ஒன்று, கடைசியாக அந்தக் காளை மாட்டைக் கண்டு, அதன் விம்பிப் பெருத்த வயிற்றில் வாஞ்சையோடு வந்து அமர்ந்து கொண்டது. காகக்கையின் முகத்தில் பசியுடன் கூடிய களையும் விரக்தியும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

“என்ன காகக்கையாரே முகம் வாட்டமாக இருக்கின்றீர்? என்ன நடந்தது?” பாதி விழி திறந்து பார்த்தவாறு கேட்டது எருது.

“வாடாமல் என்ன தான் செய்ய முடியும்? என்ன உலகம்? என்ன வாழ்க்கை இது?” அலுத்துக் கொண்டது காகம்.

புற்றரையில் கன்னம் வைத்துப் படுத்திருந்த எருது மெல்லத் தலையைத் தூக்கிக் காகத்தை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு, மறுபடியும் படுத்துக்கொண்டே, “உலக வாழ்க்கையில் இவ்வளவு விரைவாக உமக்கு விரக்தி ஏற்படக் காரணம் என்ன காகக்கையாரே?” என்று வியப்புடன் வினவியது.

“ஒருநேர உணவுக்கு வழியில்லாத இந்த உலகில் வேறு என்ன இருந்தும் என்ன பயன்? இன்று முழுவதும் எனக்கும், என் வரவுக்காக வாய் திறந்து கதறியவாறு காத்திருக்கும் என் பச்சைக் குஞ்சுகளுக்குமாக ஒருவாய்

உணவாவது கிடைக்காதா என்று தேடி ஓடி நான் களைத்துவிட்டேன்” அழாக்குறையாகக் கூறியது காகம்.

இதைக் கேட்ட எருதோ ஒரு நிமிடம் எதையோ தீவிரமாக எண்ணியவாறு மெளனமாகப் படுத்திருந்தது.

“எனது துன்பத்தைக் கூறி மற்றவர் மனதை வருத்தி விட்டேனோ” என்று காக்கைக்கு ஒருவித மனக்கிலேசம் ஏற்பட்டது.

ஆனால் திடீரென கடகடவென்று வாய் விட்டுச் சிரித்தது எருது. காகத்துக்கு ஏற்பட்ட கிலேச உணர்வு மறைந்து எரிச்சலாகவும் வேதனையாகவும் இருந்தது.

“எனது துன்பத்தில் உனக்கின்பமா” என்ற தோரணையில் எருதினை முறைத்துப் பார்த்தது. அர்த்த புஷ்டியுடன் கண்ணைச் சிமிட்டி, ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புடன் அந்த எருது கூறியது-

“தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று ஒன்றுக்கும் வழியில்லாத ஓர் ஏழைப் புலவனே பாடியிருப்பதை நீர் அறியவில்லையா? ஊரூராய்த் திரிந்து சாத்திரம் சொல்லுவீர், சகுனம் சொல்லுவீர், இது தெரியாதா உமக்கு? காகக்கையாரே உலகம் முன்னைய உலகமல்ல. அது திருந்தி நீண்ட நாட்களாகி விட்டது. உலகத்தவரது மன எழுச்சிகளின் முதிர்ச்சியால் எல்லோரும் பொதுநலவாதிகளாகி விட்டார்கள். இதை நீர் கேள்விப்படவில்லையா?”

காகத்துக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

“உமது பசியைப் போக்க உணவுதானே வேண்டும் அஞ்சாதீர். நான் தருகிறேன்”. காகத்துக்கோ பெருத்த ஆச்சரியம்.

“என் காதருகே வாடும் காகக்கையாரே”. குத்திக் கிழித்துவிடும் கூரிய ஈட்டி போல நிமிர்ந்து நிற்கும் எருதினது கொம்புகளை ஒருமுறை பார்த்தது காகம். மறுகணம் எருதின் மீது அதற்கு ஒரு சந்தேகம். இதை அவதானித்த எருது, “பயம் வேண்டாம் நண்பரே! நான்

நம்பிக்கைக்கு மோசம் செய்யமாட்டேன். உமக்கு வேண்டிய உணவை நான் தருகிறேன். இதோ என் காதருகே வந்து பாரும்..ம்.." என்று கூறிக் தன் காதுச்சோணையை அசைத்துக் காட்டியது. மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு காகம் அதன் காதருகே சென்று எட்டிப்பார்த்தது. எருதின் காதுச் சோணைக்குள் தோலோடு தோலாக ஒட்டியபடி உண்ணி, தெள்ளு போன்ற சிற்றுயிரிகள் நிறைந்திருந்தன. காகத்தின் முகம் மலர்ந்தது. ஆனாலும் மனதில் ஒரு வித தயக்கம்.

"நான் தான் அனுமதி வழங்கி விட்டேனே. இன்னுமேன் தயக்கம்? தாராளமாக உமது பசியைப் போக்கிக் கொள்ளும்" என்றது எருது. சாவணம் போல நீண்ட தன் அலகுகளை எருதின் காதுக் குழியினுட் செலுத்தி, அங்கு குவிந்திருந்த பூச்சிகளைக் கொத்தி எடுக்கத் தொடங்கியது காகம். அதன் மனதில் ஒரே மகிழ்ச்சி. அவசர அவசரமாகக் கொத்தி எடுத்துத் தன் வாய்க்குழியை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தது. எருதோ கண்களை மூடிப் பொய்யுறக்கத்தில் மூழ்கி இருந்தது.

"நானும் என் சின்னஞ்சிறு செல்வங்களும் உண்ண உணவின்றித் தவிக்கிறோம் என்ற செய்தி இந்தப் பெரியவரது மனதில் எத்தகைய வேதனையைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும், பெரியவன் பெரியவன் தான்" என்று தனக்குள் எருதினைப்பற்றி நன்றிப் பெருக்குடன் எண்ணிக் கொண்டது காகம்.

"உண்மையிலேயே நீங்கள் ஒரு பரோபகாரி ஐயா" வாய் விட்டுப் புகழ்ந்த படி குனிந்து குனிந்து கொத்தி எடுக்கின்றது காகம். புகழுரைகளையும் பாராட்டுக்களையும் விரும்பாதவன் போன்ற பாவனையில், "மிகுதியான பேரின் மிகுதியான இன்பம்தான் நாம் செய்து கெள்ளக் கூடிய நன்மையான காரியம்" என்று கூறி, மிகவும் இலேசாகத் தன்னை ஒரு பிரபஞ்ச இன்பவாதியாக எருது பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது. தன் முகத்தை மறுபக்கம் புரட்டி அடுத்த காதுக் குழியினையும் காக்கைமுன் வைத்தது. காகத்துக்கோ நல்ல வேட்டை.

"என்ன காக்கையாரே இன்றைய உமது பசிக்கு நான் தந்த உணவு போதுமா? அல்லது இன்னும் தரவா?"

வேண்டாமென்று காகம் சொல்லும்? அதன் அகோரப் பசிக்கு இந்த உணவு எந்த

மூலைக்குப் போதும்?

"ம்... ம்... உமது பசியை நானறியாதவனா? என் நாசிக் துவாரங்களுக்குள்ளும் உமக்கென உணவுண்டு. இதோ எடுத்துக் கொள்ளும்." தனது மூக்குத் துவாரங்களைக் காண்பித்தவாறு படுத்துக் கொண்டது எருது. மகிழ்ச்சியால் பூரித்துப் போன காகம் எருதின் நாசிக் துவாரங்களுள் கூர்ந்து பார்த்து, அங்கு நெளிந்து கொண்டிருந்த புழுக்கள் முழுவதையும் பொறுக்கி எடுத்தது. "பிறர் நலனைத் தன்னலனாகக் கருதும் இவரல்லவோ சிறந்த சேவையாளன்". காகத்தின் நெஞ்சு நிறைந்தது.

அப்போதுதான் பிண்ணாக்கும் தவிடும் இட்டுக் கரைத்த குத்தரிசிக் கஞ்சி வாளியை எருதின் அருகில் வைத்துவிட்டு, ஏறி உயர்ந்து நின்ற அதன் ஏரியில் ஒரு தட்டுத்தட்டிவிட்டு நகர்ந்தாள் எஜமானியம்மாள். தன் வயிற்றின் பாதிப் பசியைத் தீர்த்துக் கொண்டு பின் மிகுதிக்கு என்ன செய்யலாம் என்று ஏங்கிய காகத்துக்குக் கஞ்சியைக் கண்டதும் மேலும் குதூகலம் ஏற்பட்டது. வாளி விளிம்பில் வந்து அமர்ந்தபடி இன்றைய தன் அதிர்ஷ்டத்தை எண்ணி வியந்தவாறு, தன்னை மறந்து, வாளிக்குள் வாய் செலுத்தி, அதிலிருந்ததையும் உண்ணத் தொடங்கியது. அடுத்த கணம் வாளி விளிம்பிலிருந்து எத்தி ஏறியப்பட்டது போன்ற ஒரு பிரமையுடன் காகம் எட்டவிருந்த வேலியில் படபடத்தவாறு சென்றமர்ந்தது.

கோபக்கனல் தெறிக்க, தன் வாலேத் தூக்கிப் பிடித்தபடி முசிக் கொண்டு, போர்க்கோலம் பூண்டது போல எழுந்து நின்று காகத்தைக் கொம்புகளால் எத்தித் துரத்திய எருது, வாளியினுள் வாய் வைத்து, கஞ்சியை உறிஞ்சிக் குடிக்கத் தொடங்கியது. அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து சில விநாடிகள்வரை மீள முடியாது விக்கித்துப் போயிருந்தது காகம்.

பொதுநலமென்பது தன்னலத்தின் வெளிப்போர்வைதான் என்பதை உணர்ந்த காகம், சிறிதளவேனும் தன்னலக்கலப்பின்றிப் பிறர் நலம் பேணும் ஒருவரையாவது கண்டுபிடித்துவிட வேண்டுமென்ற திடசங்கற்பத்துடன் அவ்விடத்தைவிட்டுப் பறந்தது. அதன் எண்ணம் நிறைவேறுமா?

-தேவகி-

நிலையில் வாழத் தொடங்க முடியாமல்
கேள்விக் குறிகளாக இருக்கும் எமது
பெண்கள் பலர் வாழக் காத்து நிற்கிறார்கள்.

வேறுபட்ட கல்வி,

பொருளாதார, அரசியல் சூழலினாலும் மரபு
ரீதியான குடும்ப அமைப்பும்
பொறுப்புக்களும் மாறுபட்டதினாலும், மனித
உரிமைகள் அடிப்படையிலான
சட்டங்களினாலும் புலம் பெயர்ந்து வாழும்
எம்நாட்டுப் பெண்கள் கூடியளவு
சுதந்திரத்துடன் கனடாவில் வாழ்கின்றனர்
என்ற கருத்து எம்மவர் மத்தியில் மட்டுமல்ல
ஏனைய கனேடிய சமூகங்கள் மத்தியிலும்
நிலவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும்.
பொதுவில் சுதந்திரம் என்ற எண்ணக்கரு
ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலேயே
பிரயோகிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

கடந்த காலத்திலோ, ஏனைய
நாடுகளிலோ நிலவிய நிலவும் சுதந்திரத்தை
அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட
சூழலின் நிகழ்கால நிலைமை
கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே நிகழ்கால
நிலைமை முழுமையான சுதந்திர நிலைமையை

காட்டி நிற்கிறது என்று கூற முடியுமா?

எமது எண்ணக்கருத்துக்களும்,

மனோநிலையும் பெண்களை
சிறைப்படுத்தும்போது சுதந்திரம் - அது
எங்கே கிடைக்கிறது?

இருப்பே நிச்சயமற்ற நிலையில்

உளசலாடும்போது சுதந்திரம் -

அப்படியென்றால் என்ன?

தெரியப்படுத்துங்கள்.

அகதியாக புலம் பெயர்ந்த

தாய், அடைக்கலம் புகுந்த நாட்டின் மொழி
தெரியாத காரணத்தினால், பிறருடன்
தொடர்பு கொள்ள பிள்ளைகளில் தங்கியிருக்க
வேண்டிய பரிதாப நிலையில் சுதந்திரம்
அவளுக்கெங்கே?

யாருக்கு சுதந்திரம்,

எதிலிருந்து சுதந்திரம், யாரிடமிருந்து

சுதந்திரம்? சுதந்திரம் உரிமையா, சலுகையா?

இவை எம்மை நாமே, எம்

தமிழ்ச் சமூகத்திடையே, நாம் வாழும்

கனேடிய சமூகங்களுக்கிடையே கேட்கப்பட

வேண்டிய, ஆராயப்பட வேண்டிய

கேள்விகளாகும்.

இலங்கை இந்திய கனடிய உணவுப்

பொருட்களுக்கும்

ஒடியோ வீடியோ தேவைகளுக்கும்

உகந்த இடம்

BALA
BROTHERS

1320 Bloor St. West,

(Near Lansdowne Sub Way)

Tel:(416) 516 0552/ 532 6809

எம்.கே.முருகானந்தன்

இலங்கையிலிருந்து

“அடுத்த வருஷம் ஹாட்லிக் கொலித் அட்மிசன். நீ கட்டாயம் எடுபட வேணும்”
 டடா எப்பவோ கண்டிப்பாகச் சொல்லிப் போட்டார்.

“நான் படிச்சதும் ஹாட்லியிலே; என்றை அப்பா படிச்சதும் ஹாட்லியிலே, என்றை தம்மிமாரும், மச்சான்மாரும் கூட அங்கைதான் படிச்சது” என்று டடா அடிக்கடி சொல்லுவார்.
 “அது வெறும் பாடம் சொல்லிக் குடுத்து. பாஸ் பண்ண வைக்கிற பள்ளிக்கூடமில்லை. அங்கை விளையாட்டுச்சொல்லித் தருவினம்; நல்ல ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் பழக்குவினம்; நேரந்தவறுமையை வலியுறுத்துவினம்.....

.....என்னதான் சொல்லித் தராமல் விடுவினம்..... மனிசனை மனிசனா வாழப் பழக்குகிற இடமடா அது.
 .....முந்திப் பூரணம்பின்னை பிரின்சிப்பலாக இருக்கையிலே ‘டின்னர்’ பற்றி மாத்திரம் தனி வகுப்பே எடுப்பார். டின்னருக்கு உடுப்பது எப்படி? சாப்பிடுவது எப்படி? ஸ்பூனைப் பிடிப்பது எப்படி என்றெல்லாம் விளக்குவார்”.

இதையெல்லாம் முகிலன் ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருப்பான். கேட்கும் போதே அக் கல்லூரி பற்றிய, ஒரு வித பயமும் பிரமிப்பும், கலந்த உணர்வு அவன் மனதில் நிழலாடும். தானும் அங்கே போவேணோ என மனம் ஏங்கும்.

ஹாட்லிப் பிரின்சிப்பல் கடுகடுத்த முகத்துடனும், கையிலே பிரம்புடனும்தான் எந் நேரமும் வளையமிடுவார் என்று ஓர் கற்பனை அவனுக்கு. பிழை விட்டால் ஆசிரியர்கள் அடிப்பார்களோ, புரளி செய்தால் வகுப்பை விட்டு வெளியே விடுவார்களோ, டிரென்சன் போடுவார்களோ என்றெல்லாம் பயம் வேறு.

ஆனால் ஹாட்லியில் படிக்க அவனுக்கும் ஆசைதான். அங்கை படிச்சால்தான் யூனிவர்சிட்டிக்கு கலயமாக எடுபடலாம் என்பது அவனுக்கும் தெரிந்திருந்தது.

ஊரிலே உள்ள டொக்டர்மார், எஞ்சினியர்மார், எக்கவுண்டன்மார் எல்லோரும் ஹாட்லியிலேதான் படித்தவர்கள் என்று அவன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான்.

தானும் ஒரு டொக்டராக வரவேண்டும் என்பதுதான் அவனது ஆசை, லட்சியம், கனவு எல்லாமே.

‘டொக்டரா வந்தால் சப்பாத்து போட்டுக்கொண்டு ‘டக்டர்’ என நடக்கலாம், ஸ்ரெதஸ்கோப் குழலை கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டு ‘லெவலாத்’ திரியலாம், ஆக்களுக்கு ஊசி

போடலாம்.....

‘எவ்வளவு நடப்பு’

இது போன்ற கற்பனைகளில் அடிக்கடி அவன் ஆழ்ந்து விடுவான்.

கற்பனைகள் தான் எத்தனை சுகமானவை!

‘ஆனால் ஹாட்லிக்கு எடுபடவென்றால் கம்மாவே. சரியான கஷ்டம்!’.

போன வருடம் அவனது பகுதியிலேயிருந்து இரண்டு பொடியன்கள்தான் எடுபட்டவர்கள்.

அவர்களுக்குத்தான் எவ்வளவு நடப்பு. அவனொத்த மாணவர்கள் மட்டத்திலும், பெரியவர்கள் மட்டத்திலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பெருமையும், மரியாதையும், பாராட்டுக்களும்தான் எவ்வளவு?

ஏக்கம் கலந்த ஆசைகள் அவனுள்ளும் நர்த்தனமாடின. ‘நானும் எடுபட வேணும்’.

முன்பொருநாள், டியூசனில் வைத்து கௌதமன் அவனுக்கொரு டொபி கொடுத்தான்; மாஸர் இல்லாத நேரமாகப் பார்த்துத்தான்.

“என்னடா உனக்கு இண்டைக்கு பிறந்தநாளோ”

“இல்லையடா என்றை அண்ணன் ஹாட்லிக்கு எடுபட்டிட்டான்.....” சொல்லும்போதே பெருமிதம் அவன் முகத்தில் பூரித்துப் பூத்தது.

“.....வீட்டிலே பார்ட்டி வைச்சாளுங்கள். அதுதான் உனக்கும் டொபி கொண்டு வந்தனான்”.

சோதனை

அவன் எடுபட்டதில் அவனது குடும்பமே எத்துனை ஆனந்தத்தில் மிதந்திருக்கிறது.

இவன் எடுபட்டால் இவனுக்கு ஒரு புதுச் சைக்கிள் வாங்கித் தருவதாக இவனது டடா செல்லியிருக்கிறார்.

‘பார்ட்டியும் வைப்பாரோ’ தெரியவில்லை.

‘புதுச் சைக்கிள் வாங்குவதென்றால் நிமலேந்திரனுடைய சைக்கிள் போலத்தான் வாங்கவேணும். சைக்கிள் என்றால் அதுதான் சைக்கிள் என நினைத்துக் கொண்டான்.

அகன்ற ஹாண்டிலும், தடித்த டயர்களும், சொகுசாக முதுகைச் சாய்க்கக்கூடிய சீட்டும் - கம்பீரமான சைக்கிள்தான் அது. அந்தச் சைக்கிளின் நிறம்தான் எவ்வளவு குளிர்மையானது. பொதுவாக எங்குமே காணக் கிடையாத நிறம் - இளம் காலையின் இதமான நீலம்!

கிணர்..கிணி, கிணி என்று கழன்று கழன்று

தாள நயத்துடன் நாதம் எழுப்பும் அந்த 'பெல்' போல அவன் வேறெங்குமே கேட்டதில்லை.

'எப்படியும் ஹாட்லிக்கு எடுபட வேண்டும் சையிச்சினும் வாங்கிப் போட வேண்டும்' எனத் தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

ஐந்தாம் வகுப்பு ஸ்கொலஷிப் சோதினை பாஸ் பண்ணினால்தான் ஹாட்லிக்கு எடுபடலாம். அதில் பாஸ் பண்ணுபவர்கள் போதாவிட்டால் வேறொரு பரீட்சை வைத்து, மிகுதி மாணவர்களைத் தேர்வு செய்வார்கள்.

ஆனால் ஸ்கொலஷிப் பரீட்சை அவர்களுக்கு நடக்கவில்லை. பரீட்சை நடக்கிற நேரத்தில் இங்கு சரியான சண்டை ஆரம்பித்துவிட்டது. ஷெல் வீச்சும், ஹெலிச் குடும், பொம்மர் குண்டுமாக நாடே அல்லோல கல்லோலப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பகல் இரவு என்றில்லாமல், உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு 'பங்கருக்குள்' குதிக்கும் நேரமது!

படிப்பென்ன பரீட்சை என்ன அந்நேரத்தில்?

உறுமிக்கொண்டு வருகின்ற ஹெலியின் சத்தம் தூரத்தில் கேட்கும் போதே, முகிலனுக்கு நரம்புகள் சோரும்; வயிற்றினுள் ஏதோ புரண்டோடும். பயத்துடன் கூடவே கோபமும் ஆவேசமும் சீறிக்கொண்டு கிளம்பும்.

இருக்காதா.....?

இவனது நெருங்கிய நண்பனான ரமேகடைய தகப்பனின் உயிரைக் குடித்தது 'அந்த சனியன் பிடித்த ஹெலியின் பிப்ட்டி கலிபர் சன்னம்' அல்லவா?

அவர்தான் எத்தனை இனிமையான மனிதன். ரமேசைக் கூட்டிச் செல்வதற்காகத் தினமும் ஒன்றரை மணிக்கு, ஸ்கூல் வாசல் புவரச மர நிழலில், சையிச்சினுடன் நிற்பார். இவனைக் கண்டதும் நேசபூர்வமான புன்னகை இயல்பாகவே அவர் முகத்தில் மலரும்.

'முகிலன் படிப்பு எப்படி' என இதமான தொனியில் வினா எழும். விடைக்காக ஏங்காத வெறும் வினா அது. ரமேகக்காக வாங்கி வந்த கச்சானில் இவனுக்கும் சிலவேளை பங்கு கிடைக்கும்.

எப்படித்தான் அந்த மனிதனைக் கொல்ல மனம் வந்ததோ?

இதயமற்ற இயந்திரக் கலவையான ஹெலியினுல்தான் இத்தகைய ஈவிரக்கமற்ற கொலையைச் செய்ய முடியும்.

இதற்குப் பின்னர், ஒருபோதுமே, ரமேசின் முகத்தில் மலர்ச்சியை இவனால் காண முடியவில்லை. 'கெற்றப் போலீஸாவது இந்தக் ஹெலியை விழுத்த வேண்டும்' என்ற ஆவேசம் இவனுள் உன்மத்தம் கொண்டு, கெம்பி எழும்.

ஆனால் ..... ஹெலி நெருங்கி வரும்போது எல்லோரும் போலவே இவனும் பங்கருக்குள் பதுங்கிக் கொள்வான். பொம்மர் சத்தம் கேட்டாலும், எல்லாருமே பங்கருக்குள்தான் பதுங்குவார்கள்.

தங்கைச்சி 'கம்மா' பிளேன் சத்தம்

கேட்டால்கூட பங்கருக்கு ஓடுவான். 'அவரோதான் பயப்பிடாதை' என்று இவன் சொன்னாலும் கூட கேட்கமாட்டான். அவரோடும் கூட சில வேளைகளில் பீப்பாய்க்குண்டு போடுவதுண்டு.

முகிலனின் வீட்டிற்கு அருகிலும் கூட பொம்மர் குண்டு போட்டதுண்டு. பொம்மர் வட்டமிடத் தொடங்கிய உடனேயே எல்லோரும் பாய்ந்து சென்று பங்கருக்குள் குதித்து விட்டார்கள்.

பொம்மர் தனது இலக்கை குறிவைத்து ஒரு முறை, இரண்டு முறை, மூன்று முறை என வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஒன்றல்ல இரண்டு பொம்மர்கள் என்பதை முகிலன் சத்தத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டான்.

பங்கருக்குள் இவர்கள் உடல் புழுங்கிக் கொண்டிருந்தது, இவர்கள் மனம் போலவே. அந்தச் சிறிய பங்கருக்குள் ஒடுங்கிக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானதாய்தான் போய்விட்டது.

இவன், இவனது ட்டா, அம்மா, தங்கைச்சி, அம்மம்மா, அம்மப்பா, ரேட்டோரம் மன்னெண்ணை விற்கிற எண்ணெறெட்டில் அடிக்கும் கறுத்தப் பையன், பக்கத்து புத்தகக்கடை முதலாளி, இன்னும் இரண்டு மூன்று ஊர் பேர் தெரியாத வழிப்போக்கர்கள் என நிரம்பிவிட்டது.

இவனுக்கு திகிலுடன் கூடவே இளம் புரியாத திரில் உம் கூட.

கற்றுசின்ற பொம்மர்கள் பேரிச்சலுடன், ஆவேசமாக நெருங்கி வரும்போது எங்கே எமது தலையில்ல்தான் குண்டு விழப்போகின்றதோ என்ற பயம் தோன்றும். பயப் பிராந்தியில், உணர்வுகள் ஒடுங்கி அடங்க ஒங்காரமீடும் நிசபத்தத்தில் பொம்மரின் இரைச்சல் பறந்து வந்து காதைக் குடையும்.

கால்கள் தாமாகவே நகர்ந்து வாசலை விடுத்து உட்பக்கமாய் பாதுகாப்பைத் தேடும். முகிலன் ட்டாவின் அருகில் ஒட்டிக் கொண்டான். தங்கைச்சியை அம்மா அணைத்துக் கொண்டான். 'உய்ங்' என்ற இரைச்சலுடன் நரம்புகள் அதிர், உச்சந் தலைக்கு மேல் பொம்மர் குத்தென இறங்க.....

இதயம் கூட ஒரு கணம் துடிப்பதை நிறுத்தி விறைத்து நின்றது.

'காதுகளை கைகளால் பொத்துங்கோ' அம்மா வீரிட்டா! யந்திர கதியில் காதுகளை அடைக்கவும்.....

'தடாங்'..... குண்டுடன் கூடவே பேராசையும் வெடித்துச் சிதறியது.

பங்கரும் அதிர்ந்தது. மேலே போட்டிருந்த பனங்குற்றிகளைக் கூடத் தூக்கிப் போட்டது போலிருந்தது. அதிர்வில் உள்ளே கவர் மண்கள் உதிர்ந்து, அவர்கள் மேல் தெறிக்கவும், முகிலனின் உடல் பயத்தில் சிலிர்த்தது. ட்டா அவனை ஆதரவுடன் இறுக அணைத்துக்கொண்டார்.

பயங்கர ஒசையுடன் கூடவே சீறிவந்த காற்று, கடும்கூத்துடன் பங்கருக்குள் உட்புகுந்து அவர்களையும் ஒரு கணம் அமுக்கி, பின் அமைதியாக வெளியேறிய போது -

'பிள்ளையாரப்பாதான் துணை ... பிள்ளையாரப்பாதான் துணை....' அம்மம்மாவின்

அனுங்கல் குரல் பின்னணியிலே வேசாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடவுளைத் தவிர வேறு யார்தான் அவர்களுக்கு இந்நேரத்தில் துணையாயிருக்க முடியும்.

அதிர்ச்சி நீங்கி ..... முனை செயற்படத் தொடங்கியதும். எல்லோர் மனத்திலும் தொக்கி நின்ற கேள்வி ஒன்று தான்.

'குண்டு எங்கே வீழ்ந்தது?'

எல்லோர் மனத்திலும் ஊடுருவி நின்ற அச்சமும் ஒன்று தான்.

'எங்கள் வீட்டில்தான்

போட்டுவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது'

ஆயினும் மனதில் இருந்ததற்கு ஒலிவடிவம் கொடுத்தது முகிலன் தான்.

"அப்பிடி ஒன்றும் நடக்க பிள்ளையாரப்பா விட மாட்டான்" என அம்மம்மா கூறிய போதும் எவருக்குமே நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

வெளியே சென்று பார்க்கவும் முடியாது!

உன்மத்தம் கொண்ட பொம்மர்கள் மீண்டும் மீண்டும் சுழன்று கொண்டிருந்தன.

பிறகும் இரண்டு குண்டுகள்!

ஆனால் கொஞ்சம் தள்ளி வீழ்ந்த மாதிரித் தெரிந்தது.

நீண்ட நேரத்தின் பின் பொம்மரின் ஓசைகள் விலக, ஏறுமாருகத் துடித்த இருதயம் தன் இயல்பிற்கு திரும்ப முனைய, பதற்றம் அடங்க... வெளியே போய்ப் பார்க்கலாமா என்ற எண்ணம் அரும்ப, ட்டாதான் முதலில் புறப்படத் துணிந்தார்.

தடுக்கும் குரல்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, நிதானமாக வெளியேறி, வானத்தை நோட்டமிட்டார் ட்டா.

தெருவிலும் சனங்களின் சிலமன் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டது.

"இனிப் பயமில்லை வாங்கோ" ட்டா.

தயக்கத்துடன் ஒருவர் பின் ஒருவராக

வெளியேறியபோது, உயிரைச்சிதலமடையச் செய்து, சுக்கு நூறும் வீசியெறியும் சோதனையிலிருந்து தப்பிவிட்ட நிம்மதிப் பெருமூச்சும் சேர்ந்தே வெளியேறியது போலிருந்தது.

வீட்டு முற்றம் அவர்கள் முன், அலங்கோலமாக விரிந்து சிடந்தது.

வாசலில் நின்ற மாமரத்தின் பெரிய

கிளையொன்று முறிந்து, இலகளை வாரி இறைத்துச் சோகமாகச் சூம்பிச் சிடந்தது.

நிலத்தில் கால் வைக்கக்கூட முடியவில்லை.

உடைந்த ஜன்னல்களின் கண்ணாடிச் சிதறல்களும் வீட்டினுள்ளும் நிலமெல்லாம் பரவி, கால்களைப் பதம் பாக்கத் துடித்து நின்றன. கராச்சின் கதவு தூக்கி வீசப்பட்டு, வளைந்து, சுருண்டு, தாறுமாறாக ரோட்டோரம் சிடந்தது.

ஆயினும் ஒரு நிம்மதி.

அவர்கள் வீடு தப்பிவிட்டது!

இரண்டு வீடு தள்ளியிருந்த

தேநீர்க்கடையில்தான் குண்டு வீழ்ந்திருக்கிறது. இரண்டுபேர் அதிலேயே சரியாம். இன்னமும் ஏழெட்டுப் பேருக்குக் காயமாம்.

தெருவில் ஒரே ஆரவாரம்... கூப்பாட்டுச்

சத்தங்கள்..... ஒரு பெண்ணின் துயரம் தோய்ந்த அழகுரல்....

திடீரென ஒரு ட்ரக் வேகமாக வந்து, கிரிச்சிட்டு நின்றது. முகிலன் வாசலுக்கு ஓடிச் சென்று எட்டிப் பார்த்தான்.

தேநீர் கடை வாசலிலும், எதிர்ப்புறத்திலும் ரோட்டின் சுறுத்த விரிப்பின் மேல், திட்டுத் திட்டாக, மசமசெவன்று சென்றிற கம்பளித் துண்டுகள் போல்..

.....இரத்த வாடை முகிலனின் வயிற்றைக் குமட்ட வைத்தது.

இரத்தத்தில் தோய்ந்திருந்த ஒருவனை (அல்லது உடலை) சில இளைஞர்கள் ட்ரக்கில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"அம்மா.....அங்கை.....!" முகிலனின் கீச்சிட்ட கூப்பாடு அம்மாவின் நெஞ்சையே கிழித்து ஊடுருவிச் சில்லிட வைத்தது.

அவன் எதையோ முழி பிதுங்கப் பார்த்துத் திகிலிட்ட, திசையில் திரும்பிய போது.....

"சீ..... என்ன அகோரம் ....." அம்மாவின் மனம் பதை பதைத்து நடுங்கியது.

அடுத்த வீட்டுக் கூரையில், ஒரு ஒற்றைக் கை.... தனியாக....

"பிள்ளையன் .... உள்ளே வாங்கோ....

இதுகளைப் பார்த்துப் பயப்பிடப் போறியன்...." முகிலனையும், தங்கச்சியையும் உள்ளே இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்.

பிறகும் ..... இடையிடையே குண்டு வீச்சுக்கள் தொடர்ந்த படியால், முகிலனை இரண்டு முன்று மாதமாக பள்ளிகூடப் பக்கமே விடவில்லை.

அதற்கிடையில் ஸ்கொலஷிப் பரீட்சை முடிந்துவிட்டது. கண்டி, கொழும்பில் நடந்ததாம், யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கவில்லை.

இங்கு யாருக்குத்தான் அது பற்றி நினைவிருந்தது.....?

ஆனாலும்..... அவர்கள் டியூசனைக் கைவிடவில்லை!

அவன் முன்பு அருகில் இருந்த சுந்தரி டீச்சரிடம்தான் டியூசனுக்குப் போனான். வெண்ணிலவின் நெற்றியில் குங்குமமிட்டது போன்ற அமைதியான முகமும், மென்மையான பேச்சும், என்றுமே பிரம்பு எடுக்காத அவவின் குணமும் முகிலனுக்கு, நிரம்பவே பிடித்திருந்தது.

ஆனால் ட்டாவிற்குத் திருப்தியே இல்லை.

'ஸ்கொலஷிப் சோதனைக்கு திறமையாகத் தயார்படுத்துகிற டியூசன் ஏது' என்று எல்லோரிடமும் விசாரித்துக்கொண்டு திரிந்தார். கடைசியிலே கண்டுபிடித்தும்விட்டார்.

"சிதம்பரப்பிள்ளை மாஸ்டர்தான் திறமாம். அவரிட்டை படிக்கிற பிள்ளையள்தான்,

வருஷாவருஷம் நிறையப் பேர் பாஸ் பண்ணுறாங்களாம். நீயும் அவரிட்டைப்போ" முடிவாகச் சொல்லிவிட்டார்.

சிதம்பரப்பிள்ளை மாஸ்டரின் டியூசன் தும்பனையில்தான் நடக்கிறது. இவனது வீட்டிலிருந்து

இரண்டு மைல் தொலைவிற்கும். சரியான சையிக்கின் ஓட்டம்தான்.

டியூசன் அதிகாலையில் நடப்பது. அவனுக்குப் பிடிப்பதேயில்லை. சுமமான காலத் தூக்கத்தை துறக்க வேண்டுமே! அலாரத்தின் அவைத் தூக்கத்தைக் கலைத்துவிடும். ட்டா புறுபுறுத்துக் கொண்டே மறுபக்கம் திரும்பிப்படுத்துவிடுவார். தங்கச்சியின் தூக்கத்தை இதனால் கூட அசைக்க முடியாது.

அம்மாவும், அவனும் தான் எழும்ப வேண்டும்! அவன் முகத்தைக் கழுவி ஆயத்தமாக, அம்மா தேநீர் தயாரிப்பா.

“இந்த மண்ணெண்ணெய் விளக்கிலே, அடுப்பை மூட்டித், தண்ணி கொதிக்க வைச்சு, தேத்தண்ணி போடுறதெண்டால் எனக்கு சீ.. என்றே போட்டுது. தேத்தண்ணி ருசியாவே சிடக்கு...? ஒரே புகை நாத்தம்தான்” அம்மா கரிசுக்ககொண்டே தேநீர் தயாரிப்பா.

அம்மா முன்பெல்லாம் காஸ் குக்கரில்தான் சமைப்பா, தண்ணி கொதிக்க வைப்பா. ஆனால் சண்டை தொடங்கியதிலிருந்து ‘காஸ் சிலிண்டர்’ வருவதே இல்லை. மின்சாரத்தையும் நிறுத்திவிட்டார்கள், விறகு அடுப்புத்தான். இப்பொழுது விறகுக்குக் கூட தட்டுப்பாடாகிவிட்டது. தேநீரைக் குடித்துவிட்டு சைக்கிளை மிதிப்பான்.

டியூசன் முடிய ஏழரை மணியாகிவிடும், வியர்த்து விதிர்க்க வீடுவந்து, சாப்பிட்டதும், சாப்பிடாததுமாக, மீண்டும் பள்ளிக்கூடம் நோக்கிச் சைக்கிளை ஊக்க வேண்டும். மாலை நேர டியூசனும் நடப்பதுண்டு.

“நேரத்துக்கு சாப்பாடு தண்ணியில்லாமல் பொடியன் காஞ்சு போட்டுது” அம்மம்மா உருகுவா “அவனுக்கு ஓய்வே சிடையாது” என்பான்.

உண்மையில் அவனுக்கு ஓய்வே சிடையல்லத்தான் - இரவிலும் படிக்க வேண்டும், கண்ணாடிவிளக்கில்தான், படித்து படித்து முளைக்குச் சோர்வு தட்டிவிடும்; கண்கள் சோரும்; விளக்கின் மங்கிய மஞ்சள் ஒளி தூக்கத்தை ‘வா வா’ என வலிந்து அழைக்கும்.

சிலவேளைகளில் மேசையிலேயே தூங்கியும் விடுவான்.

“மண்ணெண்ணெய் விக்கிற விலையிலே, விளக்கை ஏத்தி வைச்சுப்போட்டு தூங்கியிரியோ” என்று பேச்சு விழும். சில வேளை முதுகில் இரண்டு ‘சாத்தும்’ சிடைக்கும். சாத்துக் சிடைத்தால் தூக்கம் பறந்துவிடும். ஆனால் விம்மி அழுவதில் படிப்பும் ஏரூது.

ஹாட்லி பிரவேச சோதனைக்கு, தமிழும், கணக்கும் தான் பாடங்கள். கணிதம் அவனுக்கு நல்லாவே வரும்; என்பது தொண்ணூறு என்று புள்ளிகள் எடுப்பான். தமிழும் பரவாயில்லைதான். ஆனால் கட்டுரை பாடமாக்குவதுதான் அவனுக்குப் பிடிக்காத விஷயம்.

ஆனால் அவனுடைய எழுத்து இருக்கிறதே, அது பிரம்ம தேவனின் எழுத்து.

“ஒரே குப்பை எழுத்து” என்று சொல்லி மாஸ்டர் அடியும் கொடுப்பதுண்டு. அழகாக எழுத

வேண்டும்; அவனும் முயற்சி பண்ணி எழுதிப் பார்க்கிறான். ஆனால் சரி வருவதேயில்லை.

மணிவண்ணின் எழுத்துத்தான் முகிலனுக்கும் பிடிக்கும். குண்டு குண்டாக, தனித்தனி எழுத்தில் அழகாக எழுதுவான் ஆசிரியர்களுக்குக் கூட அவனது எழுத்தில் தான் விருப்பம்.

இவனது எழுத்தைக் கண்டாலோ.....
“என்னடா டொக்டரின்றை எழுத்தென்ற நினைப்போ.....” என நக்கல்தான் சிடைக்கும்.

சண்டை மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆகாயத்தாக்குதல்கள், ஷெல் தாக்குதல்கள், உணவுத் தட்டுப்பாடு, பட்டினிச்சாவு என்று சோதனைக்குமேல் சோதனையும் வந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் இவனது பிரவேச சோதனைதான் நடக்காமல் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டே போனது.

இந்நேரத்தில்தான் யாழ் கோட்டை வீழ்ந்தது.

“கோட்டையிலிருந்து தப்பினம் பிழைச்சம் என்று ஓடிட்டாங்கள், இனி அவங்கடையே ஆவேசம் கொஞ்சம் குறையும். உன்றை சோதனையும் கெதியிலே வரக்கூடும். கவனமாகப் படி” என்று டடி சொன்னார். அவர் சொன்னது சரியாய்ப் போய்விட்டது.

பரீட்சையும் நெருங்கி வந்தது. பரீட்சை நெருங்க, நெருங்க ட்டாவிற்கும், அம்மாவிற்கும் ரென்சன் ஏறிக்கொண்டே போனது. ஒரே நச்சரிப்புத்தான் - “படியடா படியடா...” என்று. ‘எந்த நேரமும் படிக்க ஏலுமே, விளையாடவும் வேணும் தானே என்று மனிதர்கள் முறுசிக் கொள்வான்.

‘ஓடி விளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா’ என்று இடையிடையே உரமாகப் பாடிக்க காட்டுவதில் அவனுக்குத் தனி இன்பம். முன்பு ஒரு கலை விழாவிற்காக மனம் பண்ணிய இந்தப் பாடலில் அவனுக்கு அளவு கடந்த பிரமையும் கூட. பாடும் போது அம்மாவின் முகத்தைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக் கொள்வான். மனம் தணிந்துவிடும்.

அவனது வீட்டின் பின்புறத்தே மாமரம், கொய்யா, வாழை, தென்னை என்று ஒரே சோலை, குயிலோடு சேர்ந்து குரலெழுப்பி கீதமிசைப்பான்; மரங்கொத்தியின் ‘டக் டக்’ என்ற கொத்துதலை நிசப்தமாக நின்று தலையாட்டி ரசிப்பான்; ஒணுனை விட்டுக் கலைப்பான்; அணிலுக்கு கல்லடிப்பான்.

ஒரே கூத்தம் கும்மாளமும் தான். தங்கச்சியையும் விளையாட்டில் சேர்த்துக் கொள்வான். சண்டையும் பிடிப்பான். ‘தங்கச்சி எப்பனெண்டவுடன் சும்மா, சும்மா அழுவான்! தங்கச்சி அழுதால் அம்மாவிற்கு பொறுக்காது. கோவம் ஏறிவிடும்.

“நீ வீட்டிலே நின்றால் நாங்கள் நிம்மதியாக இருக்கேலாது. பிள்ளையை எந்த நேரமும் போட்டு அடிக்கிறதுதான் உனக்குத் தொழிலாப்போச்சு” என்று பேசுவா. சில நேரம் தாராளமாக அடியும் சிடைக்கும்!

இதற்கிடையில் சோதனை நாளும் வந்தது!
முதல் நாள் கூட பலாலியிலிருந்து
ஏவப்பட்ட ஷேல் திக்கத்தில் வீழ்ந்து பலருக்குக்
காயமாம். இங்கு இவர்கள் கூட கலங்கிவிட்டார்கள்;
பங்கருக்கும் ஓடினார்கள். ஆனாலும் .....

“முசிலன் - எழும்படா ....” என்று
அதிகாலையிலேயே டடா எழுப்பி விட்டார்.
“கட்டுரைகளை டக்கென்று திருப்பிப் பார்” எனறார்.
குளிக்க வார்த்தார், புறப்பட வைத்தார்.

அம்மா அவனைப் பூசை அறைக்குள்ளே
கூட்டிக் கொண்டு போனார். அம்மா விளக்கேற்ற,
டடா கற்பூரம் காட்டினார்.

அம்மா கும்பிட்டு, திருநீறும் பூசிவிட்டார்.
கோயில் அர்ச்சனைக்கு என இரண்டு ரூபா எடுத்து
திருநீற்றுத் தட்டில் வைத்தார். டடாவும் திருநீறு
பூசிவிட்டார்.

அம்மம்மா ஒரு காய்ந்த இலையை அவனது
சட்டைப் பொக்கற்றுக்குள் வைக்கிறார். அது
பிள்ளையார் கோயில் ஆலமீலை.

“இதை வைத்திருந்தால் பிள்ளையார்
உனக்குத் துணை நின்று சோதனை பாஸ் பண்ண
வைப்பார்” என்றார்.

அந்தக் கணத்தில், அவர்கள் எல்லோருமே
சோதனைக்காக, பிள்ளையாரையே நம்பி, அவரிடமே
முழுப்பொறுப்பையும் ஒப்படைத்து, அமைதி
கொண்டது போலிருந்தது.

அந்தச் சூழ்நிலை அவனையும் சிளரவைத்தது.
ஏதாவது செய்ய வேண்டும் போலிருந்தது.

“நான் ஹாட்லிக்கு எடுபட்டால்
உனக்கொரு சிதறு தேங்காய் உடைப்பேன்” என
நேரத்திக் கடன் வைத்தான்.

சோதனைக்கு டடாதான் கூட்டிக்கொண்டு
போனார்.

சோதனை முடிந்து அவன் வந்தபோது,
கல்லூரி வாசலிலேயே அவர் காத்து நின்றார்.
ஆவலுடன் அவனது முகத்தைப் பார்த்தார்.

“சோதனை எப்படிச் செய்தாய்?”

என்ன பதில் சொல்வதென்றே அவனுக்குத்
தெரியவில்லை. எல்லாக் கேள்விகளுக்கும், தான்
விடை எழுதியிருப்பதை அவன் மனம்
அசை போட்டது.

“ஆனால் சரியோ, பிழையோ ஆருக்குத்
தெரியும்? ரிசல்ட் வந்தால்தானே தெரியும்.....! விடை
குரலெடுக்கவில்லை.

“எப்படியடா ..?” டடா மீண்டும் ஆவலுடன்
வேண்டி நின்றார். அவரது முகத்தைப் பார்க்க
அவனுக்கே பரிதாபமாக இருந்தது. திருப்தியாக
சொல்லாவிட்டால் அழுதுவிடுவார் போலிருந்தது.
பாவம்!

அவரைப் பொறுத்த வரையில் அவனது
எதிர்காலம், அந்தச் சோதனையிலேயே
முழுமையாகத் தங்கியிருந்தது ‘என்ன சொல்வானோ
’ என அவர் மனம் அடித்துக் கொண்டது.

“நல்லாச் செய்தன் டடா” என வலிந்து
வரவழைத்த சிரிப்புக்கு மெருகூட்டியே
விடையளித்தான் முசிலன்.

அவரது முகம் உடனே மலர்ந்துவிட்டது.

“நீ சோதனைக்காக நிறையக் கஷ்டப்பட்டனீ;

இனிக் கொஞ்சம் ஆறுதல் தேவை. நாலேஞ்சு
நாட்களுக்கு அப்பப்பா வீட்டை போட்டு வா.
அங்கை சந்தோஷமா விளையாடு” என்றார்.

அவனுக்கோ ஒரே முழுசாட்டம்.

எப்படி விளையாடுறது, எப்படிச்

சந்தோஷமாக இருக்கிறது. சோதனை பாஸ்
பண்ணினால் எல்லாம் சரி.....! இல்லாவிட்டால்...!!

அவனுக்கு விளையாடவே மனம் வரவில்லை.

அப்பம்மா, பெரியம்மா, மாமி, மாலதியக்கா

எல்லோருமே சோதனை பற்றித்தான்
விசாரித்தார்கள்.

இவனுக்கு இப்பவும் என்ன மறுமொழி

சொல்வதென்றே தெரியவில்லை!

அப்பப்பா கை கொடுத்தார்

“பாவம் அவனைக் கலைக்காதையுங்கோ;

சோதனை எழுதிப்போட்டு வந்திருக்கிறான்; கொஞ்சம்
நிம்மதியா இருக்க விடுங்கோ.....”

“.....வா முசிலன் நாங்கள் போய் செஸ்

விளையாடுவாம்” என்றார்.

நாட்கள் நகர்ந்தன..... மணிக்கூட்டின்

சின்னக்கம்பி நகர்வது போல்.....

.... இல்லை, ஹெலி கடும்போது, பாதுகாப்புத்

தேடமுடியாது, பெரிய மரத்தைச் சுற்றி கண்ணாழ்ச்சி
ஆடுபவனுக்கு நேரம் நகர்வது போல்.....

ரிசல்ட் நாளும் வந்தது.

அவன் சோதனையில் பாஸ் பண்ணினால்,

ஹாட்லி அட்மிஷனும் கிடைக்கும்; புதுச் சைக்கிளும்
கிடைக்கும்!

பெயிலானால் ..... உடல் பதறும்.

ஆனால்.....

சோதனைகள் எல்லாமே பாஸ், பெயில்

பார்ப்பதற்காக அல்ல!

உடையணி உருவாக்குதல்

நடன உடைகள், ரவிக்கைகள், தாய்மை உடைகள்,
சால்வார் கமிஸ், சூரிதர்கள், தொங்கும் திரைச்சீலைகள்,
திருத்த வேலைகளுடன் மணப் பெண்ணை அலங்கரித்தல்..

DRESS MAKING

Dance costumes, Blouses, Maternity
Dresses, Salvar Cammis, Churithars, Cur-
tains, Alterations and
BRIDAL ORNAMENTATION

For details:

Tel: (416) 502 - 1033

கனடாவிலிருந்து

புலம் பெயர்ந்த புதல்வனுக்கு

என் இனிய மகனே!

எங்களுக்கு ஒரு நாடு இருந்தது
புமிசாஸ்திர இரேகைகள்
இனங்காட்டாத ஒரு
ஈழத்திருநாடு
உனக்கும் எனக்கும்
சொந்தமாக...

பால் நிலவும் பண்னைக்கடலும்
வேப்பமரம் சுற்றும்
வேனிற் காற்றும்
வான் தொடர்ந்த பனையும்
வயல் படர்ந்த நிலமும்
கயலாடும் கன்னியரும்...

என் மகனே
நான் சொல்வது
உனக்குப் புரிகிறதா?

கூடுசுற்றும் கோவில்களும்
கூவியழைக்கும் பள்ளிகளும்
வானத்தில் விளக்கெரிக்கும்
வைகறை தீபங்களும்
குயில்களின் அழைப்பில்
குலவிடும் வசந்தங்களும்...

ஓ! உனக்கு
நான் சொல்வது
என்னவென்று புரிகிறதா?

மொழிக்கு வந்த இழிவினை

துடைத்திடத் துணிந்து
துவக்குகள் தூக்கினோம்
விழிகள் சிவந்தோம்
பழிகள் சுமந்தோம்
குழிகள் பறிந்தோம்
குண்டுகளும் நடடோம்
ஆனால்...

என் மகனே
அந்தத் தமிழில்
உன் தகப்பனின் புலம்பல்
உனக்குப் புரிகிறதா?

தம்பி உன் தாய் மொழியை
எழுத படிக்க
எழிலாய்க் கதைக்க
இன்றைக்கே கற்றுக்கொள்

ஏனென்றால்
கூன்விழுந்து எம் கூடுகள்
குளிராடும் போது
நானும் அவளும்
நடந்தேயாகினும்
எம் நாட்டுக்கே போய் விடுவோம்
அங்கிருந்து நாங்கள்
நல்லது கெட்டதை
நாலுவரியெழுத
என்ன எழுத்தென்று
நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டாமோ?

ஓ! என் மகனே!
நான் சொல்வது
உனக்குப் புரிகிறதா?

செம்பாட்டான்

அவலம்

என் ஐன்னல்
திரைச்
சீலையைக்
காற்று களவாடிச்
சென்று விட்டது...
செய்தித்
தாள்களில்
சில அரை
நிர்வாணப்
படங்கள்
ஆடைகள் கூட
இன்றி
அசுதிகள்
அடைக்கலம்
தேடும்
அவலத்தைச்
சித்தரிக்கின்றது...
என் விழிகளைக்
கண்ணீர்
போர்வையிட
இதயத்துக்குள்
வெறுமையாய்
அழுசின் றேன்.

மொனிக்கா -

சகலவிதமான
இலங்கை இந்திய
உணவு வகைகள்
வீடியோ படங்கள்
பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலிப்பதிவு
நாடாக்கள் போன்றவற்றிற்கு
நாடுங்கள்

சிவா பிரதர்ஸ்

1071 BLOOR ST. WEST
TORONTO, ONTARIO
M6H 2Z6

Tel: 537 - 4818

தரமான தங்க நகைகளுக்கு

ஸ்ரீ

சிவா

ஜுவலரி

Business Hours

Tue - Fri
12:00 Noon - 7:30 p.m.

Sat - Sun
10:00 a.m. - 8:00 p.m.

SRI SIVA
JEWELLERY

721 Bloor Street West Suite 2C,
Toronto
Ontario
Tel: (416) 531-4867